

உலகத்தமிழ்

இதழ் ௨00 (200)

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்



"நிலாவின் இலங்கு மணல் மலி மறுகில்" வாழும் தலைவியின் குறிப்பறிந்த தோழி,
"வளைமேய் பரப்ப"னுக்குக் கூறிய உலோச்சனாரின்
அகநானூற்று நெய்தல் திணைப் பாடல் எண் இரு நூறு
குலாவும் தமிழ்மொழிச் சிறப்புகளைக் குவலயம் எங்கும் ஏந்திச் செல்லும்
உலகத் தமிழிதழ் எண் இரு நூறு

உள்ளடக்கம்

- 4 கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு
- 5 நூலேணி
- 6 தமிழெழுச்சி
- 7 மகாத்மாவின் நினைவாக !
- 8 அவ்வப்போது
- 9 தேன்துளி
- 10 சேரமன்னர் வரலாறு
- 11 ஆங்கிலம் அரும்பிய அரசும்—வாழ்வும்!
- 12 ஆழம் கண்ட அற்புதர்கள்!
- 13 பொன்வண்டு
- 14 நற்றிணை—ஆங்கிலம்
- 15 கனிவே உருவான குழந்தைக் கவிஞர்!

உள்ளடக்கம்

- 16 பதிகங்களைப் படியுங்கள் !
- 18 தமிழில் எழுதுங்கால் !
- 19 வள்ளுவம் !
- 20 தமிழன்னை நான்மணிமாலை !
- 21 சிறுகாப்பியத்தில் திருக்குறள் !
- 22 Bharathan In Kamba Ramayanam
- 23 பூ மழை
- 27 எல்லாம் தமிழ் !
- 28 எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழே !
- 32 சட்டவியல் அகரமுதலி !
- 33 புகழ் வணக்கம் !

இயல்-1
தமிழ் வளர்ச்சித் துறை

Chapter 1
Tamil Development Department

1.3.23. இலக்கிய மாமணி விருது

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பின்படி முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் 97 ஆவது பிறந்தநாளை முன்னிட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்திச் சிறப்பிக்கும் வகையில் 'இலக்கிய மாமணி விருது' உருவாக்கப்பட்டு. ஆண்டுதோறும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்க்கும் எழுத்தாளர்கள் மூன்று பேருக்கு இந்த விருது வழங்கப்படும் என அறிவித்தார்கள். இவ்விருதாளர்களுக்கு விருதுத் தொகையாக ரூ.5.00 இலட்சம், ஒரு சவரன் தங்கப் பதக்கம், தகுதியுரையும் பொன்னாடையும் வழங்கப்படுகிறது. 2021-ஆம் ஆண்டிற்குரிய இலக்கிய மாமணி விருதுகள் 18.07.2022 அன்று நடைபெற்ற தமிழ்நாடு திருநாள் விழாவில் திரு. கு.சின்னப்ப பாரதி, பேராசிரியர் கலியபெருமாள், திரு. கோணங்கி ஆகியோருக்கு வழங்கப்பெற்றன.

மகளிரைப் போற்றும் தனிநிலை விருதுகள்

1.3.24. அம்மா இலக்கிய விருது

பெண்ணிய எழுச்சியை உருவாக்கும் வகையில், பல தளங்களில் செயற்பட்டுக் கருத்தாழமிக்க படைப்புகளை அளித்துவரும், பெண் படைப்பாளி ஒருவருக்கு, அம்மா இலக்கிய விருது' வழங்கப்பட்டு வருகிறது. விருதாளருக்கு விருதுத் தொகையாக ரூ.2.00 இலட்சம், ஒரு சவரன் தங்கப்பதக்கம், தகுதியுரை, பொன்னாடை ஆகியவை வழங்கப்படுகின்றன. 2021-ஆம் ஆண்டிற்கான அம்மா இலக்கிய விருது முனைவர் மு. சற்குணவதி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதுவரை 6 அறிஞர்களுக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1.3.25. காரைக்கால் அம்மையார் விருது

சமரச நெறிகளால் ஆன்மிகத் தொண்டாற்றும் ஒருவருக்கு காரைக்கால் அம்மையாரின் படைப்பிலக்கிய நெறிகளில் தமிழ்த் தொண்டாற்றி வரும் மகளிர் ஒருவருக்கு 'காரைக்கால் அம்மையார்' விருது ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுகிறது. விருதாளருக்கு விருதுத் தொகையாக ரூ.2.00 இலட்சம், ஒரு சவரன் தங்கப்பதக்கம், தகுதியுரை, பொன்னாடை ஆகியவை வழங்கப்படுகின்றன. 2021-ஆம் ஆண்டிற்கான காரைக்கால் அம்மையார் விருது முனைவர் இரா.திலகவதி சண்முகசுந்தரம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதுவரை 2 அறிஞர்களுக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1.3.23 'Ilakiya Mamani' Award

Ayothidasa Pandithar Award is given to a person The Hon'ble Chief Minister, on the occasion of the 97th birth anniversary of Muthamil Arignar Kalaigarnar, has announced the 'Ilakiya Mamani Award' to encourage and honour Tamil writers; and that, the award will be given to three writers who contribute to Tamil literature every year. The award carries cash prize of of Rs.5.00 lakh, one soveriegn Gold Medal, citation and a Certificate of Appreciation. 'Ilakiya Mamani' Awards for the year 2021 were given to Thiru. Ku. Chinnappa Bharathi, Prof. Kaliaperumal, Thiru. Konangi, during the Tamil Nadu Day celebrations held on 18.07.2022.

Exclusive Awards Honouring Women Writers

1.3.24. Amma Literary Award

This 'Amma Literary Award' is distributed to the best Woman Scholar who has contributed valuable books on literature that celebrate womanhood in all parts of the land of various platforms. The award carries cash prize of Rs. 2.00 Lakh, one sov- ereign Gold Medal, citation and a shawl. Amma Literary Award was given to Dr. ku. Sargunavathi for the year 2021. So far 6 scholars have been giv- en the award.

1.3.25. Karaikal Ammaiyar Award

Karaikal Ammaiyar Award is given annually to a woman who serves for the cause of Tamil following the footsteps of Karaikkal Ammaiyar. The award carries cash prize of Rs. 2.00 Lakh one sov- ereign Gold Medal, citation and a shawl. Karaikal Ammaiyar Award was given to Dr. R. Tilakavathi Shanmugasundaram for the year 2021. So far 2 scholars have been felicitated with the award.

வளரும்



நூலேணி

36

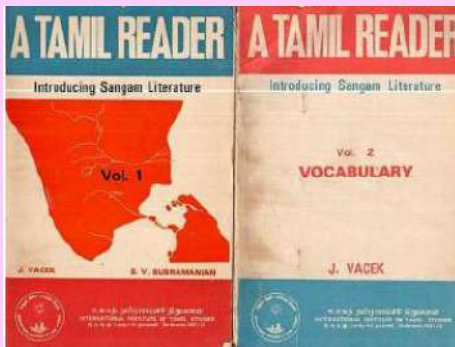
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடுகள்



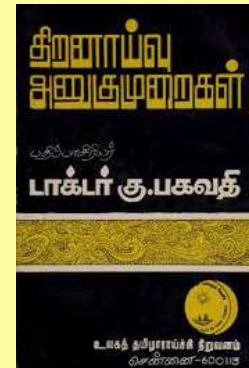
நூலின் பெயர் : Chieftains of the Sangam Age,
நூலாசிரியர் : K.D. Thirunavukkarasu
பதிப்பாண்டு : 1988
விலை : ரூபாய் 20/-
பக்கங்கள் : 104
வெளியீட்டு எண் : 141



நூலின் பெயர் : தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம் –
எச்சவியல்
நூலாசிரியர் : ஆ. சிவலிங்கனார் (பதி)
பதிப்பாண்டு : 1988
விலை : ரூபாய் 45 /-
பக்கங்கள் : 445
வெளியீட்டு எண் : 142



நூலின் பெயர் : Tamil Reader Vol. I & II,
நூலாசிரியர் : S.V. Subramanian J. Vacek,
பதிப்பாண்டு : 1989
விலை : ரூபாய் 65 /-
பக்கங்கள் : 336
வெளியீட்டு எண் : 143



நூலின் பெயர் : திறனாய்வு அணுகுமுறைகள்
நூலாசிரியர் : டாக்டர் கு, பகவதி (பதி.)
பதிப்பாண்டு : 1989
விலை : ரூபாய் 45/-
பக்கங்கள் : 424
வெளியீட்டு எண் : 144



கொல்லவாள் வீசல் குறித்தேன். இப் பொய்ப்பறவை
சொல்லுமொழி கேட்டதன்பின் 'கொல்லுதலே சூழ்ச்சி' யென
முன்போல் மறைந்துநின்றேன்; மோகப் பழங்கதையைப்
பொன்போற் குரலும் புதுமின்போல் வார்த்தைகளும்
கொண்டு, குயிலாங்கே கூறுவதாம். 'நந்தியே! ...



"இப்புவிதான் உண்டாகி எவ்வளவு நாளிருக்கும்?
அப்போது தொட்டிந்த அந்திநே ரம்வரைக்கும்
மாமலையைத் தூக்கும் மனிதன் இருந்ததில்லை.
ஓமண வாளரே! இன்னம் உரைக்கின்றேன்,



மகாத்மாவின் நினைவாக!

நமது தேசத் தலைமகன் மகாத்மா அவர்களின் பிறந்த நாளான அக்டோபர் 2ஆம் நாள் அகிலமே அவரை நினைவு கூர்ந்தது. திரு. எஸ்.இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் படைத்த 'எனது இந்தியா' என்ற நூலின் முதல் கட்டுரையாக "நீதியின் முன்னால்" என மகாத்மா அவர்கள் கோட்சேயினால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டபின், நடந்த வழக்கினைப் பற்றி மிக அழகாக விவரித்திருப்பார்.

மனோகர் மல்கோங்கர் எழுதிய 'காந்தியைக் கொன்ற மனிதர்கள்' என்ற புத்தகத்தையும் துஷார் காந்தி அவர்களின் நூலான 'காந்தியின் கொலையின் பின்னணியும் அவரின் இறுதிநாட்களும்' என்ற நூலினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு முதல் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். நீதியின் செயல் இந்திய வரலாற்றில் அறத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் ஆற்றல் கொண்டது என்பதை அகிலத்திற்கு உணர்த்தும் வண்ணமாக அமைந்திருந்தது எனக் கூறியிருப்பார்.

வழக்கில், கோட்சேயைச் சேர்த்து ஒன்பது குற்றவாளிகள் பிடிக்கப்பட்டிருந்தனர். 1948ஆம் வருடம் மே மாதம் 27ஆம் தேதி வழக்கு விசாரணை தொடங்கியது. காந்தி கொல்லப்பட்ட இடத்திலேயே கோட்சே கைது செய்யப்பட்டுவிட்டான். பிப்ரவரி 4ஆம் தேதி பிரலா இல்லத்துக்கு கொலையாளிகளைக் கொண்டு சென்ற டிரைவர் சுர்ஜித்சிங் பிடிபட்டார். சங்கர் கிருஷ்டய்யா, சாவர்க்கர், நாராயண் ஆப்தே ஆகியோர் கைதானார்கள். ஆப்தே தான் டெல்லியில் உள்ள இந்து மகா சபையின் பின் உள்ள காட்டில் துப்பாக்கி சுடப் பயிற்சி அளித்த மரத்தை அடையாளம் காட்டினான்.

கோட்சே சுடப் பழகிய வீட்டின் உரிமையாளர் டாக்டர் பார்ச்சர் கைது செய்யப்பட்டார். மும்பையைச் சேர்ந்த காவல் உயரதிகாரி நகர்வாலா தான் முழு கொலை

உடந்தையாளர்களையும் கண்டுபிடித்தவர். கோட்சே



தனது அறிக்கையை கோர்ட்டில் வாசித்தான். அது சுமார் 23 பக்கங்கள் கொண்டது. பிற்காலத்தில் அவன் சமர்ப்பித்த அறிக்கை "நான் ஏன் காந்தியைக் கொன்றேன்?" என்ற புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டது. அதில் முன்னுரை கீழ்க்கண்டவாறு தொடங்கும். புத்தகத்தை எழுதியவர் நாதூராம் கோட்சேயின் இளைய சகோதரர். கோபால் கோட்சேயும் கொலைக்குற்றத்திற்காக ஆயுள் தண்டனை பெற்று, முதலில் அக்டோபர் 1946இல் விடுதலை பெற்று,

ஒரு மாதத்திற்குள் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டு, ஓராண்டுக்கு மேல் சிறைக்குள்ளிருந்து இறுதியாக 1965ஆம் ஆண்டு இறுதியில் விடுவிக்கப்பட்டான். முன்னுரையில் 1915இல் இந்திய அரசியலுக்குள் நுழைந்த மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி என்பவர் 1948 சனவரி 30ஆம் நாள் மாலைவரை, பாரத அரசியலின் பெருந்தலைவராக இருந்துள்ளார். கோட்சே சுட்ட 3 குண்டுகளில் அவர் வாழ்வு முடிவுற்றது.

புகழ்வாய்ந்த செங்கோட்டை விசாரணை டெல்லியில் மிகவும் பரபரப்பாக நடந்தது. நவம்பர் 8, 1948ஆம் ஆண்டு சிறப்பு நீதிபதி, கோட்சேயிடம் இறுதியாக உன் வாக்குமூலம் என்னவென்று கேட்டதன் பதிலே இப்புத்தகம் எனத் தொடங்கியிருப்பார். தலைமை அரசு வழக்கறிஞர் கேட்டுக் கொடுக்கும் வாக்குமூலம் வெளிவரக்கூடாது என வாதாடினாலும் நீதிபதி திரு. ஆத்மசான் அதை மறுத்து கோட்சேயின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் முழுமையாக வாசிக்கப்படவேண்டும் என்றார். நீதி விசாரணைக்குள் எந்த அரசியலும் இருக்கக்கூடாது. சுதந்திரமாக, நேர்மையாக அது நடைபெற வேண்டும் என்பதையும் நம் மகாத்மா தன் மரணத்திற்குப் பின்னும் முன் உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பது நெகிழ்ச்சி செய்வதாகும்.



'சூழலியல் நோக்கில் மொழிப் பயன்பாடு'

மனிதனின் கண்டுபிடிப்புகளில் மிகவும் மகத்தான கண்டுபிடிப்பு மொழியாகும். மொழி என்பது வெறும் தகவல் பரிமாற்றத்துக்கு மட்டும் உரியதல்ல. மனித இனத்தின் அடையாளமாகும்.

ஆற்றலரசி முனைவர் நா. சுலோசனா எழுதிய 'சூழலியல் நோக்கில் மொழிப் பயன்பாடு' என்ற பனுவல் மொழிச்செல்வத்தின் நீள அகலங்களை ஆய்வு நோக்கில் எடுத்தியம்புகிறது. பதினைந்து தலைப்புகளில் பழங்காலம் தொட்டுத் தற்காலம் வரை இலக்கியங்களில் மொழியைப் பாங்கறிந்து கையாளும் நுட்பம் குறித்து விரிவாக நூலில் விரவி வருவதை பாராட்டி மகிழ்கிறேன்.

தெலுங்கு மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களின் வேர்ச் சொற்கள் தமிழ் மொழியினுடையது என்று ஆய்வு மூலமாகக் கூறுவது மிகுந்த கவனம் பெறுகிறது. காபி என்பதற்கு 'குளம்பி' என்ற தமிழ்ச் சொல் பயன்பாட்டில் இருப்பதற்கான காரணம் நோக்கத்தக்கது. கன்றின் குளம்படி போல, காபியின் விதை இருப்பதால் காபியை 'குளம்பி' என்கிறோம் என்ற திராவிட மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் விளக்கத்தினை எடுத்து இயம்பும் விதம் குறிப்பிடத்தக்கது.

எந்தையார் எப்படி தேநீர் சுருக்கமாக இருப்பதை சுட்டிக்காட்டி கானீர் என்று காபியை குறிக்கலாம் என்று தன் உரையில் உரைத்ததையும் சுட்டிக்காட்டி விழைகிறார். வட்டார இலக்கியங்கள் அந்தந்த மண் சார்ந்த செய்திகளைக் காட்சிப்படுத்துகின்றன. அவற்றை வாசிப்பதற்குப் பல நிலங்களின் தன்மையை அறிய வேண்டியது அவசியம்.

ஒவ்வொரு சொல் குறித்த ஆய்வை அகச்சான்றுகள் வழி மேற்கொண்டு இருக்கும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனப் பேராசிரியர் சுலோசனா பாராட்டுக்குரியவராவர்.

தமிழ்த் திரைப்பட வானில் புகழ்பெற்ற நகைச்சுவை நடிகர், தான் பேசும் தமிழ்ச் சொற்களின் இறுதியில் 'உகரம்' சேர்த்துச் சொன்னால் அந்தச் சொல் தெலுங்கு மொழியாகிவிடும் என்பதாக ஒரு காட்சி வருவதை போல பல தமிழ்ச் சொற்களுடன் 'உகரம்' சேர்த்துச் சொல்லும் வழக்கத்தை பேராசிரியர் எடுத்துக் காட்டியிருப்பது வியக்க வைக்கிறது.

இலங்கை வாழ் மக்கள் சமையலறையை 'குடில்' என்று அழைத்த நிலை மாறி, தற்போது 'குசினி' என்று அழைக்கின்றனர் என்று குறிப்பிடும் எழுத்தாளர் அதற்கு 'ஆழி சூழ் உலகு' என்ற நாவலையும் சான்று காட்டுகிறார்.

பரதவர்களின் வழக்கில் சமையலறையைக் 'குசினி' என்று சொல்கின்றனர் என்ற சொல்லாடலைக் கூறுவதுடன் இன்று பலவகை உணவுகள் தயாரிக்குமிடத்தை 'மல்டி குசைன் ரெஸ்டாரண்ட்' என்று அழைக்கின்றனர் என்று பதிவு செய்திருக்கிறார். மேலும் 'குசைன்' என்ற சொல் குசினியிலிருந்து வந்திருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்களை அது குறித்து ஆய்வு செய்யவும் தூண்டுவதை வாழ்த்துகிறேன்.

முத்துக்களாய், பவளங்களாய், வைரங்களாய் பல தகவல்களை நூலுக்குள் மாலையாக அணி சூட்டியிருக்கும் தன்மானச் சுட்டொளி திருமதி சுலோசனாவின் அறிவுப்படைப்பு வெல்க!



தேன்துளி — 1

அனைத்தையும் அறிதலால் ஆற்றல் பெற்றதால்
எனைத்தையும் எடுத்துச் சேகரிப்பதால் நினைத்ததை
அணிஅணியாய்ப் பெறமுடிவதால் அரனைப்போல்
கணிணியே கைலாச பதியாவான் காண்
இதில் இலக்கணம் இல்லை.
இன்னொன்று வேண்டுமானால்
எல்லையில்லா வெளியால் ஏற்றம் தருவதனால்
எல்லார்க்கும் ஒன்றாய் இயங்குவதால்—வெல்லும்
துணையாகும் சக்தி துலங்குவதால் சொல்வோம்
இணையமும் ஈசற்கு இணை.



தேன்துளி — 2



உலகின் எந்த மூளையில் நீ இருந்தாலும்
உன்னை தொட்டு கொண்டிருப்பேன்
ஏனெனில் என் கைகள் கைகள் அல்ல. கவிதைகள்

'நீ விழித்தெழும் திசையே பூமிக்கு கிழக்கு.
உன் விரல்களில் அடங்கும் சூரிய விளக்கு'

'எல்லோரும் தீபத்தைப் பாடிக் கொண்டிருக்கும் போது,
அந்த தீபத்தை ஏற்றுவதற்காக தீக்குளித்துக் கொண்ட
தீக்குச்சியைப் பாடும்'

புதுக்கவிதையின் தாத்தா கவிஞர் மேத்தா



நார்முடிச் சேரல் இவ்வாறு நல்லரசு புரிந்து வருகையில், பாலைக்காட்டுப் பகுதியில், நாடு காவல் செய்து வந்த நன்னனூரில் ஒரு நிகழ்ச்சியுண்டாயிற்று. நன்னனுக்குப் படைத் துணையாகப் கோசர்கள் பலர் நன்னூரில் வாழ்ந்துவந்தனர். அவ்வூரில், நன்னன், மாமரமொன்றைத் தனக்குக் காவல் மரமாகக் கொண்டு அதனை உயிரினும் சிறப்பாகப் பேணி வந்தான். அம் மரம் அவ் ஊரருகே ஓடும் ஆற்றின் கரையில் இருந்தது. ஒரு நாள் அம் மரத்தின் பசங்காய் ஒன்று ஆற்று நீரில் வீழ்ந்து தண்ணீரில் மிதந்து கொண்டு சென்றது. ஆங்கொருபால் ஆற்று நீரில் இளம்பெண் ஒருத்தி நீராடிக் கொண்டிருந்தாள். அவளருகே அக் காய் மிதந்து வரவும், அவள் எடுத்து அதனை உண்டுவிட்டாள். அச் செய்தி நன்னனுக்குத் தெரிந்தது. உடனே அவன் கழிசினம் கொண்டு அவளைக் கண்ணோட்டம் இன்றிக் கொல்லு மாறு கொலை மறவரைப் பணித்தான்,

அவள் கோசரினத்துத் தலைவருள் ஒருவன் மகளாகும். நன்னனது ஆணை கேட்ட தந்தை அவள் நிறை பொன்னும் என்பத்தொரு களிறும் தருவதாகச் சொல்லி அப் பெண்ணினது கொலைத் தண்டத்தை நீக்கி மன்னிக்குமாறு வேண்டினான். வன்னெஞ்சினனான நன்னன் அவன் வேண்டுகோளை மறுத்துத் தன் கருத்தையே முற்றுவித்தான். அது கண்டதும் கோசர் களுக்கு நன்னன்பால் வெறுப்பும் பகைமையும் உண்டாயின. அவர்கள் திரண்டெழுந்து நன்னனைத் தாக்கலுற்றனர். அவனது மா மரத்தையும் வெட்டி வீழ்த்தினர். நன்னன் தான் ஆராயாது செய்து தவற்றுக்கு வருந்தினான்; தன் படைத் துணைவர்களான கோசர், தன்பால் பகைத்தொழுது தெரியின், சேர மன்னரும் பிறரும் தன்னை வேரொடு தொலைத்தற்கு நாடுவர் என்று அஞ்சிப் புன்றுறை நாட்டிற்கு ஓடிவிட்டான். ஈரோட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள பெருந்துறையென இன்றும் வழங்கும் மூதூரில் தங்கினான். அவன் பக்கல் நின்று பொருத்த வீரர் பலர் மாண்டனர். சிலர் அவனோடே சென்றனர், பெருந்துறையில் தங்கிய நன்னன், மா மரத்தைக்

காவல் மரமாகக் கொள்வதை விடுத்து வாகை மரமொன்றைக் காவல் மரமாகக் கொண்டு அதனைப் பாதுகாத்து வந்தான். அதனருகே தோன்றிய ஊர் வாகைப்புத்தூர் என வழங்குவதாயிற்று. விசய மங்கலத்துக்கும் பெருந்துறைக்கும் இடையே வாகைப் புத்தூர் என்று ஓர் ஊர் இருந்ததாக அப் பகுதியிலுள்ள இடைக்காலக் கல்வெட்டொன்று கூறுகிறது.

நன்னன் கோசரது நட்பிழந்து வலி குன்றிய செய்தியை நார்முடிச் சேரலுக்கு ஒற்றர் போந்து தெரிவித்தனர். உடனே அவன் பெரும்படை யொன்றைத் திரட்டிக்கொண்டு சென்று, பூழிநாட்டின் வடக்கிலும் பொறை நாட்டிலும் நன்னன் கவர்ந்து கொண்டிருந்த சேரநாட்டுப் பகுதிகளை வென்று தனக்கு உரியவாக்கிக் கொண்டான். அவன் படைப்பெருமை கண்டு எதிர் நிற்க மாட்டாத கோசரும் பிறரும் குறும்பு நாட்டுப் புன்றுறை நாட்டில் தங்கியிருந்த நன்னன்பாற் சென்று சேர்ந்தனர்.

நார்முடிச்சேரல் நன்னன் தங்கியிருந்த பகுதியைப் பண்டுபோல் சேரர்க்கு உரியதாக்கிக் கொங்கு வஞ்சியாகிய தாராபுரத்தை அரண்களால் வலியுறுவித்து, வடக்கில் வாகைப் பெருந்துறைப் பகுதியில் இருந்த நன்னனை எதிர்த்தான். நன்னன் படையும் சேரமான் படையும் வாகைப் பெருந்துறையில் கடும் போர் புரிந்தன. அப் போரில் நன்னன் படுதோல்வியுற்று ஓடினான். அவனது காவல் மரமான வாகையும் தடித்து வீழ்த்தப்பட்டது. சென்ற இடம் தெரியாதவாறு நன்னன் மறையவே இப் போரால் நன்னன் பொருதழிந்த இடத்தைக் கடம்பின் பெருவாயில் என்று பதிறுப்ப் பத்தின் நான்காம் பதிகம் கூறுகிறது. ஆனால், கல்லாடனார் என்னும் சான்றோர், “குடா அது, இரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறைச் செருவில், பொலம்பூண் நன்னன் பொருதுகள் தொழிய, வலம்படு கொற்றம் தந்த வாய் வாள், களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல், இழந்த நாடு தந்தன்ன பெருவளம் பெரிதும் பெறினும்” என்று குறிக்கின்றார்.வலம்படு வென்றி” எனப் பாராட்டிப் பாடினர்.

வளரும்



வழக்கியல் வல்லுநர் செந்தமிழ்த்திலகம் திரு. செல்லத்தம்பி
சிற்றீக்கந்தராசா, இலண்டன் மாநகரம்

137

போத்துக்கேயரும், பிரெஞ்சுக்காரரும், ஒல்லாந்தரும், இஸ்பெயின் நாட்டினரும் மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் கால்பதித்த பின்னர்தான், ஆங்கிலேயர் அங்கே போனார்கள் என்பது வரலாறு. பதினாறாம் நூற்றாண்டளவிலே அவர்கள் புத்துலகம் காணப் புறப்பட்டுப்போய், அங்கே தடம் பதித்துவிட்டார்கள்; மேற்கு ஆபிரிக்காவிலிருந்து அடிமைகளாகக் கொண்டுபோகப்பட்டவர்களின் ஆக்கிரமிப்பால், அந்தத் தீவுகளின் மண்ணுக்குரிய மைந்தர்கள் மாய்க்கப்பட்டார்கள் என்பது வரலாறு. முன்னுக்குப் போன போத்துக்கேயரையும் ஒல்லாந்தரையும், பிரெஞ்சுக் காரரையும் பின்னுக்குப்போன ஆங்கிலேயர் விரட்டியடித்துவிட்டு, அவர்களிருந்த இடத்தையும், அவர்கள் செய்த வியாபாரத்தையும் தமதாக்கினார்கள் என்பதும் வரலாறுதான். இலங்கையிலும் ஆங்கிலேயர் அப்படித்தான் நடந்துகொண்டார்கள். கறையான் புற்றெடுக்கப் பாம்பு குடியிருக்கும் என்பது ஆங்கிலேயருக்குத்தான் சாலப் பொருந்தும்.

நியூசீலாந்து நல்கிய ஆங்கிலச் சொற்கள்

English words generated in New Zealand

இன்று நியூசீலாந்து என்று அழைக்கப்படுகின்ற நாடு ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து போலிநீசியன் என்ற பண்படாக் குடியினரின் வாழிடமாக இருந்து வந்தது. ஒல்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த நாவாயோட்டியும் (Navigator) புத்துலகம் தேடியுமான (Explorer) Abdel Tasman என்பவர், அவருடைய கடலோட்டத்தின் போது இந்த நாட்டைக் கண்டார். ஆனால் அவர் அந்த நாட்டில் இறங்கி அதனைச் சுற்றிப்பார்க்கவில்லை.

1769 ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானியாவின் புத்துலகம் தேடியான (Explorer) James Cook என்பவர், நியூசீலாந்தின் கரையோரத்தில் இறங்கி அதனைச் சுற்றிப் பார்த்தார். அந்த ஆண்டிலேயே பிரித்தானியா அதனைத் தனக்குரிய நாடாகப் பிரகடனப்படுத்தியது.

1769 ஆம் ஆண்டில் அந்த நாட்டின் மண்ணின் மைந்தரான மாவோரி (Maori) என்பவர்களுக்கும் பிரித்தானியாவுக்கும் இடையில் உடன்படிக்கை ஒன்று செய்யப்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கைக்கு வைத்தாங்கி உடன்படிக்கை (Treaty of Waitangi) என்பது பெயர். இதன்படி, மண்ணின்

மைந்தர்கள் பிரித்தானிய அரசாங்கத்தைத் தமது எசமானர்களாக ஏற்றார்கள்.

எனினும் 1840 ஆம் ஆண்டளவில் மாயோரிகள் தாம் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை மதிக்க மறுத்துப் பிரித்தானிய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தார்கள். அவர்களுடைய எதிர்ப்பையும் கிளர்ச்சியையும் பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் நசுக்கி உடைத்தார்கள். எனினும் 1947 ஆம் ஆண்டில் நியூசீலாந்து சுதந்திர நாடாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

நியூசீலாந்தின் சனத்தொகை நான்கு மில்லியன் ஆகும். இவர்களுள் என்பது வீதமானோர் ஐரோப்பாவிலிருந்து போய்க் குடியேறியவர்கள். இரண்டு சதவீதத்துக்குக் குறைந்தவர்களே ஆதி மண்ணின் மைந்தர்கள். ஆங்கிலமும் மாவோரி மொழியும் ஆட்சி மொழிகளாக உள்ளன. நியூசீலாந்து மக்கள் பேசுகின்ற மொழி ஆங்கிலமாக இருந்த போதும், ஆங்கிலச் சொற்கள் பல புதுக்கருத்துக்களை ஏற்றுப் புழங்குகின்றன.

இஸ்பானிய மொழியிடமிருந்து ஆங்கிலமொழி கடனெடுத்த சொற்கள்

Words borrowed from Spanish

பழைய இலத்தீன் மொழியிலிருந்து கிளைத்த பல மொழிகள் ஐரோப்பாவில் தோன்றின. இலத்தீனிலிருந்து தோற்றம் பெற்ற புதிய மொழிகளுக்கு Romance languages என்பது பெயர்.

போர்த்துக்கேயம் (Portuguese), இஸ்பானியம் (Spanish), இத்தாலியம் (Italian), உரோமானியன் (Romanian), பிரெஞ்சு (French) என்பன இலத்தீன் மொழியின் பிள்ளைகள் என்று சொல்லத்தக்க மொழிகள்.

புத்துலகம் காணவெனப் பதினாறாம் நூற்றாண்டின்பின்னர் நாவாயோட்டி, நாடுபிடிக்கச் சென்ற ஐரோப்பியர் பலர் இருந்தார்கள்.

இங்கிலாந்தின் புத்துலகம் தேடிகள் (Explorers) அமரிக்கா நோக்கிப் போவதற்கு முன்னர், போத்துக்கேயரும், இடச்சுக்காரரும், இஸ்பானியரும் அந்தத் தேடலைத் தொடங்கிவிட்டார்கள் என்று முன்னரும் கூறியிருக்கிறோம். குறிப்பாக, இஸ்பெயின் நாட்டவரும், போத்துக்கேய நாட்டவருமே இந்தப் புது முயற்சியில் முன்னணியில் நின்றார்கள்.

வளரும்



2. நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார்



எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஆசிரியர், என் தந்தையார். அவர், எதையும் ஏன் என்று கேட்பவன்தான், நல்ல மாணவன் என்று சொல்வார். எதையும் நம்பக்கூடாது என்பார். நீயாகப் பார்த்து, அது தக்கதா என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பார். அதனால் அவருக்கு எப்போதும் புதுமை காணும் ஆர்வம் பொங்கியிருந்தது. இலக்கியத்தின் நயப்பாடுகளைப் பழந்தமிழர் வாழ்வின் கூறுகளை எடுத்துக்காட்டியதில், பேராசிரியர் மு. வ. வை, எப்போதும் மனதில் கொண்டு நான் பாராட்டுவேன். கல்லூரி முடித்து வெளியே அலுவலகத்துக்கு வந்த பின்பு, நான் அறிஞர்கள் பலரோடு பழகியிருக்கிறேன். அவர்கள் தங்கள் வாழ்வில் கற்றதை என்னிடம் சொல்வார்கள்.

பெருங்கடல் புரசை முருகேச முதலியார், பேரறிஞர் பள்ளியகரம் நீ. கந்தசாமி, செந்தமிழ் வாரிதி செளந்தரபாண்டியன், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், ஆட்சிமொழிக் காவலர் கீ. இராமலிங்கனார், தஞ்சையைச் சேர்ந்த புலவர்கள், அரசியல் உலகில் பேரறிஞர் அண்ணா, முதல்வர் கலைஞர் என்று பலரோடு பழகியிருக்கிறேன்.

வளரும்



எட்கர் அல்லன் போ

பெ நா அப்புஸ்வாமி மொழிபெயர்த்தது



அந்தப் பக்கமாகப் பத்துப் பன்னிரண்டு அடி நடந்திருப்போம்: அதற்கு மேலில்லை. அப்பொழுது லெகிராந்து பெரிதாய் ஒரு வைஷ்வைது கொண்டு, ஜூபிடரின் கிட்டச்சென்றான். அவனுடைய கழுத்துப்பட்டையை இறுகப் பிடித்தான். கிழவன் திகைத்துப்போனான். அவனுடைய கண்களும் வாயும் அவன் அடைந்த திகிலில் அகலத் தெரிந்தன. அவன் கையிலிருந்த மண்வெட்டி முதலிய கருவிகள் தாமாக கையிலிருந்து நழுவிக்கீழே விழுந்தன. அவன் பதைபதைத்துப்பயந்து, முழந்தாளிட்டு அடி பணிந்தான்.

அப்பொழுது லெகிராந்து "அட போக்கிரிப்பயலே என்று தொடங்கினான்" இறுகக்கடித்த வாயிலிருந்து, அவன் பற்களின் இடையாகக் கடுமையான சொற்கள் சீறிக்கொண்டு புறப்பட்டன. "அட, அயோக்கியப்பயலே, குரங்கே, நீ நாசமாய்ப்போக, நான் கேட்கிறேன் பதில் சொல். பொய் புரட்டு ஒன்றும் இல்லாமல் இந்தக்கணத்தில் பதில் சொல்லவேண்டும். தெரியுமா? எது உன்னுடைய இடது கண் சொல் என்றான்.

ஐயோ கடவுளே, இது இல்லையா என் இடது கண், வில் எசமான்? என்று கதறினான் பயந்து நடுங்கிய ஜூபிடர், அவன் தன் கையைத் தன் வலது கண்ணின் மேல் வைத்து அதைச் சுட்டிக்காட்டினான். தன் எசமான் எங்கே கோபத்தில் கண்ணைப் பிடுங்கிவிடுவானோ என்று பயந்தவன் போல், கண்ணின் மேல் வைத்த கையை எடுக்காமல், சிலை போல் நின்றுகொண்டிருந்தான்.

அப்படித்தான் இருக்கும் என்று நினைத்தான். எனக்கு அப்பொழுதே தெரியுமே, பவே, என்று பேரிரைச்சலோடு கத்தினான் லெகிராந்து. பின்பு கிழவன் கழுத்தில் பிடித்த பிடியை நெகிழவிட்டான். குதித்தான், துள்ளினான், கும்மாளி போட்டான், முழந்தான் பணிந்திருந்த கிழவன் அதைக்கண்டு எழுந்து நின்று ஆச்சரியம் பொங்க, வாயைத் திறவாமல் தன் எசமானனையும் என்னையும் மாறி மாறிப்பார்த்தான்.

வா, இன்னும் நமது வேலை முடிந்தபாடில்லை. நான் திரும்பவும் அங்கே போக வேண்டும் என்றான் அவன் எஜமான். நாம் தொடங்கிய வேடிக்கையும் இன்னும் முடியவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டே அந்தப் பூவரசு மரத்தை நோக்கி எங்களுக்கு முன்னாகச் சென்றான். அந்த மரத்தின் அடியை நாங்கள் மறுபடியும் அடைந்தவுடன், ஜூபிடர் இங்கே வா, அந்த

மண்டையோட்டின் முகம் வெளிப்புறமாக, திரும்பியிருந்ததா அல்லது மரத்தைப் பார்த்திருந்ததா என்றான்.

முன்பக்கம் வெளிப்புறமாகத்தான் இருந்தது. அதனால்தான் காக்கைகள், சற்றும் கஷ்டமில்லாமல், அதன் கண்ணைக்கொத்த முடிந்தது.

சரி, இதோ பார், நீ வண்டை அங்கிருந்து போட்டாயே, அது இந்தக் கண்ணின் வழியாகவா, அந்தக்கண்ணின் வழியாகவா, என்று ஜூபிடருடைய இரண்டு கண்களையும் ஒவ்வொன்றாகத் தொட்டுக்காட்டினான் லெகிராந்து.

இந்தகண் தான் எசமான், இதுதான் இந்த இடது கண்தான், நீங்கள் சொல்வது போலத்தான், என்று தன் வலது கண்ணை அந்தக்கிழவன் சுட்டிக்காட்டினான். போதும் போதும் நாம் அங்கே போய் மறுபடியும் முயன்றுபார்க்க வேண்டியதுதான்.

அப்பொழுதுதான் என் நண்பனுடைய பயித்தியத்திலும் ஏதோ ஒரு முறை இருப்பதை உனர்ந்தேன். பிறகு அவன் வண்டு இருந்த இடத்தைக் குறிப்பதற்காக அடித்த முளையைப்பிடுங்கினான். முன்னிருந்த இடத்துக்குச் சற்று மேற்குப்பக்கமாக மூன்று அங்குலம் தள்ளி முளையை அடித்தான். தூதிலிருந்து முளை வரையில் முன் போல அளவு நாடாவை வைத்தான். முன்போலவே அதற்கப்புறமும் ஐம்பது அடிவரை நீட்டிப்பிடித்தான். அது அப்போது குறித்த இடம், நாங்கள் முன்னே தோண்டிய இடத்திலிருந்து சில கஜங்களுக்கு அப்பால் இருந்தது.

அந்தப்புதிய இடத்தைச்சுற்றி, முன் வரைந்த வட்டத்தைக் காட்டிலும் சற்றுப்பெரிதான ஒரு வட்டத்தை இட்டான். பிறகு நாங்கள் எல்லோரும் மண்வெட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு வேலையைத்தொடங்கினோம். எனக்கோ சொல்லமுடியாத களைப்பு, ஆயினும் என் மனது மாறிவிட்டது. அதற்கு காரணம் என்னவென்று என்னால் குறிப்பிட முடியவில்லை.

என் நண்பன் எனக்கு இட்ட மண்வெட்டு வேலையின்மேல் எனக்கு அதற்குமுன் இருந்த அருவருப்பெல்லாம் நீங்கிவிட்டது. என்னை அறியாமலே எனக்கு அதில் ஓர் அவாவும் உண்டாய்விட்டது. என் நண்பனைப்போல் எனக்கும் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டது.

வளரும்



நற்றிணை—164

தோழி தலைவிக்குக் கூறியது

பாலை

உறை துறந்திருந்த புறவில் தனாது
 செங் கதிர்ச் செல்வன் தெறுதலின் மண் பக
 உலகு மிக வருந்தி உயாவறு காலைச்
 சென்றனர் ஆயினும் நன்று செய்தனர் எனச்
 சொல்லின் தெளிப்பவும் தெளிதல் செல்லாய்
 செங்கோல் வாளிக் கொடு வில் ஆடவர்
 வம்ப மாக்கள் உயிர்த் திறம் பெயர்த்தென
 வெங் கடற்று அடை முதல் படு முடை தழீஇ
 உறு பசிக் குறு நரி குறுகல் செல்லாது
 மாறு புறக்கொடுக்கும் அத்தம்
 ஊறு இலர் ஆகுதல் உள்ளாமாறே

Narrinai — 164

MAID FRIEND SPEAKS

PALAI

Drouth basin is Sun-cracked cake!
 Waffered Earth is burning kiln! El horno!
 There he struggles for fortune,
 to exist in clover? I can't track or tally
 Lord's contingent moves to you!
 Highway huntsman"s bent bow shot
 direct dart spang slays travellers!
 Dead numbles, putrid guts noisome!
 vixen shun rancid rot waste;
 they flee the pudge! That he comes
 via some ginnel you don't believe!
 But, see, back he is, in season due!

To Continue...



முனைவர் தேவி நாச்சியப்பன்

168

ஓவியர் எழுத்தாளர் ஆழி. வே. ராமசாமி அவர்கள் 01.05.2002 அன்று குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா அவர்களைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரை.

கனிவே உருவான குழந்தைக் கவிஞர்

குழந்தைக் கவிஞர் என்றாலே அழ. வள்ளியப்பாவின் தனக்கு வந்துள்ள பெயரையும் புகழையும் நிலை நிறுத்திக் கொள்ளவும், அவற்றை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளவும் மட்டுமே மற்றவர்கள் நினைக்கிற காலகட்டத்தில், குழந்தை இலக்கியத் துறையில் உள்ள எல்லோரையும் அரவணைத்து வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவர நினைத்தவர் குழந்தைக்கவிஞர். அதிலே ஒரு மகிழ்ச்சி அவருக்கு; மன நிறைவு அவருக்கு. இந்த உயர்ந்த குணம் பிரபலமான எல்லோருக்கும் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது.

குழந்தைக் கவிஞர் கௌரவ ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய கோகுலத்தில், அவர் நூற்றுக் கணக்கான குழந்தை எழுத்தாளர்களையும் கவிஞர்களையும் ஓவியர்களையும், ஏன் திறமைமிக்க பள்ளிக் குழந்தைகளையும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தவர்.

04.11.1982 வியாழக்கிழமை அன்று, குழந்தைக் கவிஞருக்குப் பிள்ளையார்பட்டியில் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா நடைபெற்றது.

அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில் குழந்தைக்கவிஞர், அன்புக்கு உரிய அனைத்துக் குழந்தை இலக்கியக் கர்த்தாக்களையும் தன் விழாவில் பாராட்டிப் பேசியது அவருடைய உயர்ந்த குணம் தான். என்னைப் பற்றி அதிகமான நேரம் பேசியதில் மெய் சிலிர்த்துப் போனேன்.

நகரத்தாரின் உபசரிப்பு மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும். குழந்தைக் கவிஞரின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவிலும், அவருடைய பெண் தேவி அவர்களின் திருமண விழாவிலும் அந்த உபசரிப்பை நேரில் கண்டு திக்குமுக்காடிப் போனேன்.

சென்னையில், கோகுலத்தில் பணியாற்றிய குழந்தைக்கவிஞர் அவர்கள், இங்கே தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு சிறிய கிராமத்தில் இருந்து வரும் எனக்குத் தபால் மூலம் கதைக் குறிப்புகளை அனுப்பிப்

படம் வரைந்து அனுப்பச் சொல்லுவார். இது பத்திரிகை உலகில் சாதாரணமாக நடக்க முடியாத ஒரு விஷயம். அந்த அளவுக்குக் கவிஞர் அவர்களுக்கு என் மேல் பிரியமும் அக்கறையும் இருந்தன.

அந்தச் சமயத்தில் எனக்கு நிறையக் கடிதங்கள் எழுதி இருக்கிறார்; பொக்கிஷமாகப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறேன்.

"கதைக்கான குறிப்புகளை அனுப்பி இருக்கிறேன்.

விரைவில் வரைந்து அனுப்பவும்." என்று

எழுதுவார். ஒவ்வொரு தபாலிலும் அடிக்

குறிப்பாக, " தங்கள் தலைவலி எப்படி

இருக்கிறது? உடம்பைக் கவனித்துக்

கொள்ளவும்.சென்னைக்கு வந்தால் தகுந்த

டாக்டரிடம் பார்க்கலாம்." என்ற வாசகங்கள்

நிச்சயம் இருக்கும். அவர் எவ்வளவு பெரிய கவிஞர்! என்னிடம் எவ்வளவு பிரியம்!

என்னுடைய ஓவியப் பணியில் எதை நான் சிறந்ததாகக் கருதுகிறேன் தெரியுமா? காரைக்குடி செல்வி பதிப்பகம் வீர. சிவராமன் அவர்கள் வெளியிட்ட, குழந்தைக் கவிஞரின் "பாடிப் பணிவோம்" என்ற கவிதை நூலுக்கு அட்டைப் படம் முதல் உள்ளேயும் முழுக்க முழுக்க நானே படங்கள் வரைந்தது தான்.

03.01.1989-இல் தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகத்தில் குழந்தைக் கவிஞருக்கு "தமிழன்னை விருது" கொடுத்தார்கள். அதிலே அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய தஞ்சாவூர் தட்டுப் பரிசினை, அவர் பேருந்தில் ஏறி உட்காரும் வரையில் நானே பெருமையுடன் சுமந்து கூட்டத்தில் திரிந்து கொண்டிருந்தேன். ஏதோ, எனக்கே அது கொடுக்கப்பட்டது போன்ற மகிழ்ச்சி. அன்றுதான் குழந்தைக் கவிஞரை நான் கடைசியாகப் பார்த்தேன்.

குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா என்பவராக உலகில் ஒரே ஒருவர்தான் இருக்க முடியும். அந்த இடத்தை நிறைவு செய்யவே முடியாது.

வேண்டுமானால், நானும் ஒரு 'வள்ளியப்பா' என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம்! என் மூத்த பெண்ணின் பெயர் வள்ளி. வள்ளியின் அப்பாவாகிய நான் ' வள்ளியப்பா' தானே! அப்படித்தான் முடியும்.

தன் புகழ் கருதாது மற்றவரை

அரவணைத்த மாமனிதர்.



பன்னிரண்டாம் திருமுறை

சேக்கிழார் - பெரிய புராணம்—9

மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம், படிப்பவரின் உள்ளத்தை மெய்சிலிர்க்கவைக்க வல்லது. மெய்ப்பொருள் நாயனார் திருக்கோவிலூரினைத் தலைநகராகக் கொண்ட சேதி நாட்டினைச் சேர்ந்தவர்.



திருக்கோவிலூரில் மலயமான் மரபின் வழிவந்த மன்னர் சிவனடியார்களின் கோலமே மெய்ப்பொருள் என நம்பி வாழ்ந்து மெய்ப்பொருள் நாயனார் எனப் பெயர் பெற்ற கதையினைச் சேக்கிழார் தன் வாக்கினால் உயிர் கொடுத்திருப்பார். தான் ஈட்டிய பொன்னையும் பொருளையும் அம்பலவாணரது அடியார்க்கே உரியனவாம் என எண்ணிய உள்ளத்தோடும் அடியார்கட்கு ஒரு சிறிதும் குறைவற்ற அன்புடன் வேண்டுவன செய்து புகழ் பெற்று விளங்கினார்.

வாள் வலியும் தோள் வலியும் கொண்டு பக்திநெறியையும் பக்க பலமாய்க் கொண்டதனால் பகைவர்கள் படுதோல்வி கண்டு பறந்து ஓடினர். அரசியல்நெறியில் அறம் தவறாதவர். அன்புமனம் அறத்திற்கு மட்டும் வலு சேர்ப்பதல்ல; மறத்திற்கும் அஃதே துணை என வாழ்ந்து வந்தவர். இவருக்கு முத்தநாதன் என்ற அரசன் பகைமை கொண்டான். பொறாமையினால், நல்மனம் கொண்டவர்க்கும் நாலுபேர்ப் பகைமை கொள்வது இயற்கையன்றோ! இவருடன் பலமுறை நால்வகைச் சேனைகளுடன் வந்து எதிர்த்து நின்று தோல்வியையே தழுவினான். தவிக்கும் அழுக்காறினால், அவமானப்பட்டு

கொதித்திருந்தான்.

மெய்ப்பொருள் நாயனாரை வஞ்சனையால் கொல்லத் துணிந்தான். இவரை வீழ்த்துவதற்கு ஒரே வழி எது என யோசித்து, சிறுவேடமணிந்து செல்லத் துணிந்தான். சிறிதும் சந்தேகம் வராதிருக்க அனைத்து பக்திமானின் வேடங்களை

மேனியெல்லாம் பூசிக்கொண்டு, கொல்வதற்குக் கொடுவாளினைக் கொண்டு கொற்றவனைக் குத்துவதற்கு வசதியாக இருக்க வேண்டுமென, ஏடுகள் கொண்ட புத்தகப்பையில் மறைத்துக் கொண்டு, நடந்து வந்தான். சேதியர் பெருமான் அரண்மனை வாயிலில் இருப்பவர் அனைவரும் அடியார்தான் என அகமகிழ்ந்து அவனுக்கு வழிவிட்டனர்.

முத்தநாதன் முற்றும் துறந்த துறவி போன்று கொடிய நஞ்சினை நெஞ்சில் கொண்டு நேராக அரண்மனை நுழைந்தான்.

“மெய்யெலாம் நீறுபூசி வேணிகள் முடித்துக்கட்டிக்

கையினிற் படைகரந்த புத்தகக் கவளிஏந்தி மைபொதி விளக்கேயன்ன மனத்திலும் கறுப்புவைத்துப்

பொய்த்தவ வேடங்கொண்டு புகுந்தனன் முத்தநாதன்!”

இப்பாடலில், சேக்கிழார் காட்டும் உவமை உள்ளுந்தோறும் உண்மையை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்



செவ்விசை மாமணி திருமதி சீதை மெய்கண்டான்

சேக்கிழார் – பெரிய புராணம்

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி . . .

“மைபொதி விளக்கேயன்ன மனத்தினும் கருப்பு வைத்து” எனக்கூறி, விளக்கின் திரியின் நுனியில் உள்ள கருப்பு நிறத்தை, முத்தநாதனின் உள்ளத்தில் இருக்கும் வஞ்சக எண்ணத்தைச் சொல்லி, வெளியே இருக்கும் ஒளியின் வடிவை, சிவனடியார்களின் புறத்தோற்றத்து வெளிச்சத்தையும் எடுத்துரைத்திருப்பது, இக்கதையின் நடுநாயகமாக விளங்குவது. சிவனடியார் வேடந்தரித்ததால் சிறிதும் தயக்கமின்றி அரண்மனைக்குள் அரசரும் தேவிமாருடன் இருக்குமிடம் சென்றுவிட்டான். ஆனாலும் காவலருள் தத்தன் என்பவருக்குத் தயக்கம் ஏற்பட உடன் உள் சென்றான்.

“எங்குமில்லாத சிவாகம நூலொன்று கொண்டு வந்துள்ளேன் எனக்கூற நாயனார் அதனை மெய்ப்பொருளாக நம்பி, அதனை விரித்துக்காட்டி அருள்புரிக! எனக் கூறினார். முத்தநாதன் புத்தக முடிச்சவழிப்பவன் போல, வாளினை எடுத்து நினைத்த எண்ணத்தினை முடித்தான். “தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்” என்பது வள்ளுவர் வாக்கன்றோ!

வாளால் வெட்டுண்ட வேந்தன், வீழ்வதைக் கண்ட தத்தன் உடன்பாய்ந்து தன் கத்தியை உருவி முத்தநாதனை முடிக்கக் கையோங்கினான். உயிர் பிரியும் தருவாயிலும், மெய்ப்பொருள் நாயனார், “தத்தா! இவர் சிவனடியாராக வந்ததனால் நம்மவர்! ஒன்றும் செய்துவிடாதே! இவரை நகருக்கு வெளியே பாதுகாப்பாகக் கொண்டு

சென்று இடையூறின்றி விட்டுவிட்டு வருக!” எனப் பணித்துவிட்டு, உயிரைக் கையில் பிடித்துக் காத்திருந்தார். தத்தனும் தந்தை போல் மன்னன் சொல் மிக்க மந்திரமில்லை என, அரசர் வாக்குப்படி அவனை அழைத்துச் சென்று, அனுப்பிவிட்டு, விரைந்து வந்து அரண்மனை திரும்பி நாயனாரிடம் நவின்றான்.

அதுவரை உயிர் தாங்கியிருந்த மெய்ப்பொருள் நாயனார் திருநீற்றின் மீதும் சிவனடியார் தோற்றத்தையும் போற்ற வேண்டும் என்ற கொள்கை கொண்டவர் என்பதை மெய்ப்பித்து உயிர் நீத்தார்.

“சென்றடி வணங்கி நின்று செய்தவ வேடங் கொண்டு வென்றவற்கு இடையூறின்றி விட்டனன்”

எனக்கூற, இன்று எனக்கு ஐயன் செய்தது யார் செய்ய வல்லார்? என்று அவன் தன்னை நோக்கி நிறை பெருங்கருணை கூர்ந்தார்” எனச் சேக்கிழார், ஒரு திரைக்கதை போன்று இவரின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப்பொருளெனத் தொழுது வென்றார் என நம்பியாடரூர் கூறி, மெய்ப்பொருள் என்ற எண்ணமே என்றும் வெல்லும் எனச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். தவ வேடம் பூண்டிருந்தாலும், கையில் சிவாகம நூல் உள்ளதாகச் சொல்லிக் கொன்றாலும், அந்த வேடத்தின் ஒளியும் நூலின் பெயர் கேட்ட ஒலியும் நாயனாருக்கு மெய்ப்பொருளாகவே காட்டியிருப்பதை உணர்ந்து வணங்கத்தக்கது.

வளரும்



பெரும் பேராசிரியர் செ.இரா.செல்வகுமார்
கனடா

128

கூகுள் தேடலின் முடிவுகள் சான்றாகத் தரவல்லவை அல்ல. எனினும் கூகுள் தேடலில் கிட்டும் முடிவுகளை அவ்வப்பொழுது நான் பதிவுடுவது வழக்கம். அதுவும் ஒரு தரவு.

இந்தி 93,63,000

ஹிந்தி 61,60,000

இந்து 1,75,00,000

ஹிந்து 8,74,000

தமிழ் மக்களில் ஒரு 30% மக்களாவது எளிய இயல்பான தமிழ் முறையில் எழுதுவதில் உறுதியாக இருந்தால் எவ்வளவோ சீரூறும்.

ஏதோ எல்லோரும் கிரந்தம் கலந்து தான் எழுதுகின்றார்கள் என்பதை விடாது பரப்புகின்றார்கள். விசுவநாதன், சுவாமிநாதன், சீனிவாசன் என்றெல்லாம் எழுதுவது (தமிழில் எழுதுங்கால்) பெருவழக்காக இருந்தது. இன்று இராமகிருட்டிணன் என்றெழுதினால் சிலம்புகின்றார்கள் சிலர். ஆங்கிலத்திலே ணகரம் இருக்கின்றதா? ஒழுங்காக ஒலிக்கத்தான் முடியுமா? "நாதன்" என்பதில் வரும் தகரம் ஆங்கிலத்தில் ஒலிக்குமா ஆங்கிலத்தில். ஏற்கின்றார்கள்தானே, தமிழில் மட்டும் ஏன் எதிர்க்கின்றார்கள்..

தமிழர்களில் ஒரு 50-70% விழுக்காட்டினர் ஒழுக்கம் காத்து தமிழ்வழி எழுதினால் இவற்றை (தமிழ்முறையை பின்பற்றாதவர்களின் போக்கை) இன்னும் எளிதாக எதிர்கொள்ளலாம். அக்கறையும் விழிப்புணர்வும் அற்றவர்களாக பெரும்பாலான தமிழர்கள் இருப்பதாலேயே இவ்வளவு சிக்கல்.

எங்கள் மொழியில் இப்படி எழுதுதல் தான் வழக்கம். என்று சொல்லும் நேர்மையும் அடிப்படை உறுதியும் இல்லாமல் இருப்பது கேடாக உள்ளது. மிக மிக எளியவற்றுக்கெல்லாம் பெரும்பாடுபட்டு போராட வேண்டியுள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் தமிழில் பெயர்ப்பலகை வைக்க சட்டம் இயற்ற வேண்டியுள்ளது அப்படியும் செய்ய மறுக்கின்றார்கள். உணவகங்களில் தமிழில் உணவுப்பட்டியல் இருப்பதில்லை. கேட்டாலும் தமிழில் தர மறுக்கின்றார்கள். எளிய நல்ல தமிழைப் போற்றுதல் தமிழர்களின் கடன். ஆங்கில வழி கற்றாலும் தமிழ் என்று வரும்பொழுது தமிழை நன்முறையில் பயன்படுத்துங்கள். ஆங்கில நாளேடுகளில் இவ்வளவு பிழைகள் மலிந்திருக்குமா? ஏன் தமிழ் நாளேடுகளும் மாதிகைகளும் கண்டபடி (பிழைகள் மலிய) எழுதுகின்றன? ஏன் தமிழாசிரியர்களும் தமிழ்ப்பேராசிரியர்களும் கூட தமிழை மதிப்பதில்லை?!



முதறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கனார்

4. பொருட் பயனிலை. . .

உரிமை வெறியும் கடமைக்கழிப்பும் இன்று பெருகிவரும் ஆகா உணர்ச்சிகள் அல்லவா? இந்திய உரிமை பெற்றுவாழும் நாம் ஆகாப் பல எழுச்சிகளுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கின்றோம். அவை ஆகும் உணர்ச்சிகளாக மேலும் மயங்கி அறிகின்றோம். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாம் சுமந்த அடிமை, அரசு நிலையில் மட்டுமன்று: கல்வி, அறிவு, காதல் முதலாய அனைத்து நிலையிலும் பரந்த அடிமைப்பட்டோம். எழுபிறப்புக்கு வேண்டிய தீவினைப் பெருக்கத்தை எடுத்த ஒரு பிறப்பிலேயே ஈட்டிக்கொள்வான் பேதை (835) என்று வள்ளுவர் நகுலதற்கு ஒப்பப் பல அடிமைப்பான்மை களை ஓரடிமையால் ஈட்டிக் கொண்டு மடம் பட்டோம். ஆட்சியுரிமை பெற்ற இன்றும் நம் அடிமை பல துறைகளினின்றும் மீண்டபாடிவலை. “என்று தணியும் இவ்வடிமையின் மோகம்” என்ற உரிமைப் புலவன் பழிச்சொல் இன்னும் மறையவில்லை. ஏன்? அணித்தாரைப் பேணுங்கடமையை மறந்தோம். இன்றும் நன்கு மறந்து வருகின்றோம். உறவினர் நலத்தை, ஊரார் நலத்தை மறப்பது மிகநல்லது என்று கூட நினைக்கின்றோம். மேலும் சுற்றங்கெடுத்துப் பக்கங்கெடுத்து. ஊர்கெடுத்துப் பரந்த நோக்கம் என்ற காலப் போர்வை பூண்டு உலகநலம் பேணுவது போலத் துடிக்கின்றோம்.

கடமையில் உண்டு உரிமைக்காவல் என்ற தூய அறிவு நமக்கு இன்னும் தோன்றவில்லைகாண். வேருக்கு நீரூற்றிப் பழங் கொள்ளும் எரிய வழியை விடுத்து, நாம் கொள்வது பழந்தானே என்று மரமேறிப் பிஞ்சுக்கு நேரடியாக நீரூற்றினோம்; புல்லறிவு உடையவர்களானோம். கண்ட பயனென்? கூரைபோல் மாளிகையும் தளைப்பட்டது. ஏழையொடு பெருஞ்செல்வரும் அடிமைப்பட்டனர். உரிமைபெற்ற நாம் அவரவர் சுற்றுப்புறம் வாழும் கடமையைப் பெரிதாக நினைக்கவேண்டும். கடமையை மறந்தோமாயின், மீண்டும் வருவது அடிமை காணிர. பிறநலம் பேணும் கடமையும் அதற்காகத் தன்னலம் பேணிக் கொள்ளும் உரிமையும் அறத் தொடுபட்ட பொருட் பயன்கள் என்பதுவே தமிழ்த்துணிபு. என்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடன் என்றபடி மகச்செல்வம் தருவது பெண்பேறு ஆயினாற்போல, பொருட்செல்வம் ஈட்டுவது உலகத்து ஆடவர் மேற்றாய் வருதலின், ஈதற்கடனை ஆண்கடன்’ என்ப. ‘ஆண்கடன் உடைமையின் பாண்கடன் ஆற்றிய’ எனப் புற நானூறும், ஆற்றாதார்க்கு ஈவதாம் ஆண் கடன்’ என நாலடியும் கொடைக்கடனை ஆண்கடனெனவே ஆட்சி செய்யும். ஈட்டம் இவறி இசை

வேண்டா ஆடவர் நிலக்குப் பொறை (1003) என்ற குறட்பகுதியும் சான்றாதல் காண்க.

நுனிப்புல் மேய்வார்க்குத் திருக்குறள் பல முரண் உடைய தாகவே தோன்றும். மக்களின் வாழ்க்கைப் பல்நிலைகளில் ஒருபால் உட்கொண்டு, வள்ளுவர் நெஞ்சு காணும் திறலுடையார்க்கு. அம்முரனெல்லாம் உடலுறுப்பு வேற்றுமைபோல் உலகநிலை வேற்றுமையென விளங்கி யொழியும். தெளிவு சான்ற வாழ்க்கைச் செயல் நூல் திருக்குறள் என்பது என்துணிபு. உலகிடை நிலவும் ஈகைநிலை, தூய்ப்பு நிலைகளையெல்லாம் ஒருங்கு கூட்டிச் சூழ்ந்து யார்க்கும் ஒல்லும்வழி காட்டுபவர் வள்ளுவர். அந்நிலை பலவற்றுள் ஒன்று பின் வருமாறு:

ஒருவன் ஈகை யுணர்ச்சியே நிரம்பியவன். கடமையே குடி கொண்ட உள்ளத்தவன். தானும் தன் குடியும் வாழும் உரிமையை முற்றும் மறந்தவன். ஏதிலார் ஆரத்தமர் பசிக்கச் செய்யும் பேதையோ எனின், அல்லன். அழுந்திய கொடைப் பயிற்சியானும், கனிந்த நெஞ்சு நெகிழ்ச்சியானும் மடம் பட்டவன். உரிமை போற்றாத் தனிக் கடமையன். கைப்பட்டது சிறிதேனும் பெரிதேனும் பிறர்க்கு வழங்கினால் அன்றி மனவமைதி கொள்ளாக் கடமைச் செல்வர். ஞாலத்திடைச் சிலரேயாயினும், இன்றும் உளர். கடன் பட்டும், இரவல் பட்டும், குடும்பக்கடன் போல் கொடைக் கடன் ஆற்றுவார் என்றும் உளர். தாய்க்குக் கொடுத்தால் அவள் தன் மகவுக்குக் கொடுக்குமாப் போலப் பெற்றதை யெல்லாம் பிறர்க்கே ஈயும் அன்பு நிறை நெஞ்சினர், அரியரேனும், நம்மிடை யுளர். ஈத்து உவக்கும் இன்பமே அவர் கண்ட பொருட்பயன். தமக்கென முயலா நோன்தாள், பிறர்க்கென முயலுநர் எனப் பொதுப்படவும் தனக்கென வாழாப் பிறர்க்கு உரியாளன் பண்ணன் எனத் தனிப்படவும் சங்க இலக்கியம் மொழியும். இன்னோரெல்லாம் உரிமை துறந்த முழுக் கடமை உணர்வினர்.

இன்னோர்க்கு என்னாது என்னொடுஞ் சூழாது வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது நீயும் எல்லார்க்கும் கொடுமதி மனைகிழ வோயே! பழந்துளங்கும் முதிரத்துக் கிழவன் திருந்துவேற் குமணன் நல்கிய வளனே

என்ற புறப்பாடல் (163) புலவர் பெருஞ்சித்தரனார் தம் மனைவிக்குக் கூறுவது. இக்கூற்றால் அவர் கொடைத் துடிப்பை அறிகின்றோம்.

வளரும்



ஒவ்வ தறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

“தான் செய்வதற்குப் பொருத்தமான செயலை அறிந்து, அதில் மனம் நிலைபெற்றுச் செயல்படுவோருக்குச் செய்ய முடியாத செயல் எதுவுமில்லை!” என்பது திருவள்ளுவர் தந்த ஊக்கமான நல்வாக்கு. இது மிகவும் எளிதே, இலக்கு வைத்துச் செயல்பாடுகளைச் செய்வார்க்கு. எத்தனை பணவல்லமை கொண்டவர் என்றாலும் தனக்குப் பொருந்தாத தொழிலில் ஈடுபட்டால் விரைவில் தோற்பார். தனது அறிவுக்கும் திறமைக்கும் பொருந்திய தொழிலில் ஈடுபடுவோரே காலம் கடந்தும் நிற்பர்.

எந்தச் செயலைச் செய்வோருக்கும் உடலளவில் வேண்டும் வலிமை. உள்ளத்திலும் வேண்டும் செயலாற்றும் வளமை. ஒருவன் தனது வலிமையைத் தெரிந்து கொள்ளாது செயலாற்றுவதும் ஒருவகையில் பலவீனம். வெறும் ஆர்வத்தால் மட்டுமே தூண்டப்பட்டு முதலீடு செய்து தொழில் செய்வது என்றும் கொணராது வெகுமானம். தன்னிடம் பொருள் வல்லமையும் ஆர்வமும் உள்ளதெனில், தான் எண்ணிய தொழிலைச் செய்ய வலிமையான ஒருவரின் துணையை ஏற்பதும் நல்லது. இருவர் அல்லது பலரின் கூட்டுமுயற்சியால் செய்வதும் வெற்றி தரவல்லது.

ஒருவர் தான் செய்யும் தொழிலில் போட்டியாக உள்ளோரின் வலிமையையும் அறிதல் நன்று. அவர்களுக்குத் துணைநிற்போரின் வலிமையையும் அறிந்து கூரிய அறிவோடு செயல்பட்டால் வெல்லலாம் தொழிலில் நின்று. நோக்கமும் இலக்கும் கொண்டு செயலாற்றுவோரே தாம் கணித்த வெற்றியை அடைவர். நெடுங்காலத் திட்டமின்றி செயல் செய்யத் தொடங்குவோர் இடையிலேயே தோற்று மனம் உடைவர். அத்தனை அரிய அறங்களையும் எனக்குத் தெரியச் செய்தான் தமிழன்னை. அன்னைக்காகத் தொடர்ந்து தொடுக்கிறேன் நான்மணிமாலை!

அகவல்

இலங்கும் பெருமையால் இயல்பில் நிமிர்ந்து
துலங்கும் நிலையும் துடிப்பும் நிறைவும்
கொடையாய்த் தந்தாள் குறைவற எமக்கே
அடையாப் பெயரும் அன்னையால் அடைந்தேன்

பரிபாடல் கொண்ட பாட்டின் சிறப்போ
அரிதாம் அதனை அறிவோம் ஈண்டு
நால்வகைப் பாக்களின் நடையினில் அடங்காப்
பாவகைக் கலப்புடைப் பாக்களில் யாப்பு

நாற்பா உறுப்புடன் நன்னடை கொண்டே
ஊற்றாய்ப் பெருகி ஓடிடும் பாட்டே
வெண்டளை ஆசிரி யம்சேர் சிறப்பு
கொண்டது பாட்டில் கொச்சகம் அராகம்

சுரிதகம் எருத்து கவைபட யாத்து
விரிவுடன் செல்லும் வெகுநெடி தாக
சொற்சீர் அடியும் முடுகியல் அடியும்
பற்பல சேர்த்துப் பாடித் தொடுத்தது

படைத்த புலவோர் பதின்மூவர் பண்கள்
படைத்தோர் ஆங்கே பதினமர் என்பர்
பல்வகை அடிக்கும் பரிந்திடம் கொடுக்கும்
சொல்வகை கொண்டு சுடர்விடும் பாட்டே!

74

வெண்பா

பாட்டும் தொகையும் பயின்று முடித்ததில்
ஈட்டும் மகிழ்வோ இனிதாங்கு – கூட்டும்
அறமிகு வாழ்வினில் ஆற்றலும் தேக்கித்
திறனை வளர்த்தேன் தெரிந்து.

கலித்துறை

தெரிந்து பயின்று தெளிந்தேன் அறிவால்
திறன்மிகுத்தே
திரிந்து வளர்ந்து திடமாய் ஒளிர்ந்து
திகழ்ந்ததிலே
விரிந்து வளர்ந்து வினைகள் நலமாய்
விளைந்திருக்கப்
பரிந்து கொடுத்தனள் பைந்தமிழ் அன்னை
பலகலையே.

விருத்தம்

கலையில் தேர்ந்து கவியில் ஒளிர்ந்து
களித்தே எனக்கும் கதைபடைத்தே
விலையே இல்லா விளைவை நிறைத்து
விடியல் அடைந்தேன் விரைவுடனே
குலைவே இல்லா குணமும் பெருக்கிக்
குனிவே இன்றிக் குதித்தெழுந்தே
உலைவைத் தடுத்தும் உணர்வில் செழித்தும்
உயர்ந்தே நின்றேன் உலகினிலே!



மன்னன் ஆட்சியும், மழையும்:

வந்தவல நாடு, அதன் தலைநகரம் கௌசாம்பி, அதிலிருந்து சதானிகள் என்னும் அரசன் ஆட்சி செய்கின்றான். அவனியல்பை அறிமுகப் படுத்துகின்ற ஆசிரியர்,

"உன்னத முகிலெழுந்து வானுமிழ் வாரியன்ன வண்கையன்" (உத: 18)

என அவன் கொடைச் சிறப்பைக் கூறுகின்றார். இது,

"கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு" (குறள்: 211)

என்ற குறளின் வளர்ந்த கருத்தாகும். கைம்மாறு வேண்டாது மழையைப் பெய்து உலகை உய்விக்கும் நிகழ்ச்சி யொன்றையே கருதி வள்ளுவர் மாரியை ஒப்பிட்டார். அந்த மாரியைக் காப்பிய ஆசிரியர், "உன்னத முகில் வான் எழுந்து உமிழ்வார்" என அடை தந்து சிறப்பிக்கின்றார். இதனால் கொடையானனுடைய ஊற்று – வினைகள் உயிருடன் சேர வரும் வாயில். அவன் தன்னிலையில் உயர்ந்து விருப்பு, வெறுப்பின்றி அனைவருக்கும் ஈயும் பெருந்தன்மையும் தோன்றச் செய்கின்றார். வள்ளுவப் பெருமானோ கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாடு மாரி எனக் கைம்மாறு வேண்டாமையும், இங்ஙனம் பெய்து உயிர்களைக் காத்தலே தன் கடமையென என்னும் உயர்ந்த பண்பும் உடையது மாரியெனக் கூறி தம் அறிவை உணர்த்துகிறார்.

புள்ளும் உயிரைக் கொன்று உண்பதில்லை:

நிலா முற்றத்தில் செம்பட்டாடையைப் போர்த்திக் கொண்டு உறங்கிய மிருகாபதியை அந்தரத்தோடுகின்ற அண்ட பேரண்டப் புள் ஒன்று ஊன் தசை யென்று தூக்கிச் சென்றது. சேடக மன்னன் தவஞ் செய்கின்ற விபுலமலைச் சாரலிலே வைத்தது. அவன் விழித்தெழுந்தான். பறவை அவனைத் தின்னாது அங்கேயே விட்டுச்சென்றது என்பது வரலாறு.

"பற்றுயிர் உண்ணப் புள்ளும் பறந்துவான் போயிற்றன்றே" (உத: 14)

என்று அண்ட பேரண்டப் பறவையின் இயல்பை உணர்த்துகின்றார்.

இதில் வந்துள்ள 'உயிர் உண்ணா' என்ற தொடர். "ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணாமை நன்று" (குறள்: 253) என்ற திருக்குறட் பகுதியை நினைவூட்டுகின்றது. 'புண்ணிய – பாவத்தைப்' பகுத்து அறியும் ஆற்றல் இல்லாத பறவையே, உயிரைக் கொண்டு தின்னாத இயல்புடையது என்பதன் வாயிலாக, வேள்வி செய்வாரும், விலைப் பொருட்டால் ஊன் தர வாங்கியுண்பாரும் ஆகிய மக்களின் இழிவைக் குறிப்பாலுணர்த்துகின்றார்.

மான் கூட்டத்தின் நடுவே புக்க புலி போல:

உதயணன் பிரச்சோதன மன்னனுக்குக் கப்பங் கட்டாமையால் போர் மூளுகிறது. பிரச்சோதனன் சாலங்காயன் என்னும் அமைச்சன் தலைமையில் நால்வகைப் படைகளையும் அனுப்பி, உதயணனைச் சிறைப்பிடித்து வரச் சொல்லுகிறான். நால்வகைப் படையையும், உதயண குமாரனைச் சூழ்ந்தன, அப்போது வத்தவ மன்னன் உதயணன்,

"புல்வாய்க் கூட்டத்துப் புக்க புலியெனக்
கொல்வா னோச்சியே கூற்றம் விருந்துண
வீரர் அழிந்திட வாட்கிரை யிட்டனன்" (உத: 53)

என்ற வரிகளில், மான் கூட்டத்துக்கு நடுவிலே புலி புகுந்தாற் போல, உதயணன் வீரர் கூட்டத்திலே புக்கு அவர்களைக் கலக்கினான் என்கிறார் ஆசிரியர். இது, திருக்குறள் 'படை மாட்சி'யில்

"ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்" (குறள்: 763)

என்ற குறளை நினைவூட்டுகிறது எனலாம்.

வளரும்



CHAPTER 3

BHARATAN AS REGARDED BY THE
HERO OF THE EPIC ...

Dasarata loved all the four sons. Nevertheless he had a soft corner for Rama. For one reason or other, Dasarata proposed the crown to Rama when Bharata was absent from the city. This did not mean that Dasarata hated him or was afraid of his interference in the proposal. He knew the good heartedness of Bharata even from the beginning of his boyhood. Therefore when Kaikeyi requested the crown for Bharata, Dasarata replied that he would not accept it.

கொள்ளான் நின்சேய் இவ்வரசு

Thus he was sure that his second son would not accept anything which came illegally. But when Kaikeyi pressed him for the kingdom on the face of a boon Dasarata yielded. He for the kingdom on the face of a boon Dasarata yielded. He differentiated between his sons, Rama and Bharata Rama as his son (என் மகன்) and Bharata as her son (நின் மகன்)

- " நின் சேய் "
- " நின் மகன் ஆள்வான் "
- " என் மகன் என்கண் என்னுயிர் "
- " என் சேய் வனமாலி "
- " நீந்தாய் நீந்தாய் நின் மகனோடும் நெடிது "
- " கழுத்தில் நாண் உன் மகற்குக் காப்பின் நாணம் "

Hence we can see Dasarata hating his son Bharata Later because of his mothers cruel act

on his behalf. He was even prepared to give the kingdom to Bharata but the exile of Rama to the forest hurt him too much. He fell at the feet of Kaikeyi and requested her to revoke one of the boons.

நின்மகன் ஆள்வான் நீஇனி தாள்வாய் நிலமெல்லாம்
உன்வய மாமே ஆளுதி தந்தேன் உரைகின்றேன்
என்மகன் என்க என்னுயிர் எல்லா உயிர்கட்கும்
நன்மகன் இந்த நாடிற வாமை நயவென்றான்

All his requests were wasted and he had to submit to her wishes at last as he could not deviate from the right path by breaking the promise given to her earlier. Out of his utter hatred dasarata cursed and repudiated his wife kaikeyi and his son Bharata.

வீந்தா னேயிவ் வெய்யவ ளென்னா மிடல்வேந்தன்
ஈந்தே னீந்தே னிவ்வர மென்சேய் வனமாள
மாய்ந்தே நான்போய் வானுல காள்வென் வசைவெள்ளம்
நீந்தாய் நீந்தாய் நின்மக நேடுந் நெடுதென்றான்

Thus we see that Bharata was hated by Dasarata only because of his mother kaikeyi's hideous plot. otherwise Dasarata would have continued to treat him with affection." I grant said Dasarata," that guiltless Bharata be once again thy brother but the sinful she (and the hande that held his Rama to his heart fell limp, the while he spake these vengeful Words). The heartless one that robbed thee of thy crown and made thee wear these hermit's weeds shall not escape my curse".

To Continue.....



மஞ்சள் வெயில் நேரத்தில் எடுக்கப்பட்டப் புகைப்படம் போல நம்மை மயங்க வைக்கும் விதமான இயற்கை எழில் கொஞ்சம் முகப்புப் படத்துடன் கூடிய 199 –ஆவது உலகத் தமிழ் மின்னிதழ் 27.09.23 அன்று மலரக் கண்டேன்: மகிழ்ச்சி கொண்டேன். படித்து மகிழ்ந்தேன்.



தொந்தரவுகள் வருவதற்கு ஏதுவான காலம் இந்த மழைக்காலம் .எனவே எச்சரிக்கையோடு நாமும் இருந்து சுகாதாரம் பேணுவோம்.

அடுத்த பகுதியான அவ்வப்போது பகுதியில் மருத்துவ மாமணி நா. பாரி தழுதிய தெய்வத்தமிழ் நூல் பற்றி பார்த்தோம்.

வழக்கம் போலவே புதன்கிழமை என்றால் புத்துணர்ச்சி தரும் இதழாக இந்த வார இதழும் இருக்கிறது என்றால் அது உண்மை.

முதல் பகுதி எப்படி தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் "கொள்கைப் பரப்புரைப் பகுதி" என்று சொல்லலாம் ...

அந்த வகையில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புப் பகுதியில் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை வழங்கி வரும் விருதுகளை பற்றிய விவரங்களை கடந்த சில வாரங்களாக நாம் படித்து வருகிறோம்.

சில செய்திகள் நாம் தெரிந்ததாக இருந்த போதிலும் தெரிந்ததை புதுப்பித்துக் கொள்ள உதவுகிறது என்பது உண்மை.

உலகத் தமிழ் மின்னிதழின் அடுத்த பகுதிகளான நூலேணி,தமிழெழுச்சி இரண்டும் தொடர்ந்து இதழுக்கு அணி சேர்த்து வருகின்றன.

தீவிர காச நோய்க் கண்காணிப்பு குறித்து ஆசிரியம் பகுதியில் சற்று விரிவாகவே நாம் படித்தோம்.

நோயின் தன்மை ,அது கண்டறியப்படும் விதம், குணமாக்கும் நடவடிக்கை என பல செய்திகளை விஞ்ஞான பூர்வமாக இந்தப் பகுதியில் ஆசிரியர் பதிவு செய்திருக்கிறார். நாமும் இத்தகைய நோய்களை கட்டுப்படுத்தும் அல்லது அழிக்கும் அரசின் நடவடிக்கைகளுக்கு முழு ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டியது அவசியம். குறிப்பாக வர இருப்பது மழைக்காலம். சளி, காய்ச்சல் போன்ற

ஆசிரியர் இதில் எடுத்த எடுப்பிலேயே சொல்லி இருப்பது போல வரலாறு படிக்காத தலைமுறையினரால் வரலாறு படைக்க முடியாததுதான்.

எனவே மொழி, கலாச்சாரம். பண்பாடு ஆகியவற்றின் வரலாறுகளை இது போன்ற அறிஞர் பெருமக்கள் தந்திருக்கின்ற அரிய நூல்கள் மூலம் நாம் தெரிந்து கொள்வோம். அந்த வரலாறுகளை படித்து தான் புதிய வரலாறுகளை நாம் படைக்க முடியும்.

தேன் துளி இரண்டு பகுதிகளாக அல்லது இரண்டு துளிகளாக வாரந்தோறும் இதழில் வெளியாகி வருகிறது.

இந்தப் பகுதியில் ஏதேனும் ஒரு செய்தி நம்மை கவர்ந்து விடுகிறது என்பது உண்மை .

இந்த வார தேன் துளி பகுதியின் முதல் துளியில் திருவள்ளூர் பெருமை பார்த்தோம். அங்கு பிறந்த பெருமக்கள் உலக புகழ்பெற்றவர்கள் என்ற வரி நமக்கு மகிழ்ச்சியை தருகிறது .

அடுத்த துளியில் விநாயகரை நினைத்தால் துயரங்கள் நீங்கும் என்பார்கள் என ஞானியாரடிகள் ஒரு திருக்குறளை சொல்லி இருக்கும் விதம் பெருமையாக இருக்கிறது. வழக்கியல் வல்லுநர் செந்தமிழ்த் திலகம் சிறீக்கந்தராசாவின் எழுத்தில் ஏதேனும் ஒரு செய்தி எனது மனதில் தங்கி விடுகிறது என்பது உண்மை.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்



முன்பக்கத் தொடர்ச்சி . . .

இந்த வாரம் அமெரிக்காவைக் கண்டடைந்த கொலம்பஸ் அருகே இருக்கும் தீவுகளை இந்தியாவிற்கு அருகே இருப்பதாக எண்ணி அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு மேற்கு இந்தியர்கள் என பெயரிட்டதாகச் சொல்லியிருக்கும் செய்தி ஆங்கிலம் அரும்பிய அரசும்— வாழ்வும் பகுதியில் படிக்க புதுமையாக எனக்கு இருந்தது.

இந்த வாரம் ஒரு புதிய பகுதி தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது...

"ஆழம் கண்ட அற்புதர்கள்" என்ற தலைப்பில் காலஞ் சென்ற தமிழறிஞர் ஐயா ஓளவை நடராசன் அவர்களின் எழுத்தோவியத்தில் நாம் வாரவாரம் மூழ்க இருக்கிறோம்.

ஆழம் கண்ட அற்புதர்கள் பகுதியில் ஐயா அவர்கள், மூத்த நபர்களோடு நெருங்கி பழக்கம் உடையவர் என்றும் அவர்களிடம் இருந்து புதிய புதிய செய்திகளை தெரிந்து கொள்வது அவருக்கு பழக்கம் என்பதையும் படிக்கிற போது எனக்குள் ஏற்பட்ட உணர்வு என்பது நானும் சிறு வயதிலிருந்து எனக்கு வயதுக்கு மூத்தவர்களோடு பழகுவதையே பழக்கமாக கொண்டவன் என்பதே.

இதழில் முனைவர் தேவி நாச்சியப்பன் அவர்களின் எடுத்தோவியம் வாராவாரம் நமக்கு புத்துணர்ச்சியைத் தருகிறது.

செவ்விசை மாமணி திருமதி சீதை மேற்கண்டான் அவர்கள் நம்மை வாரந்தோறும் பதிகங்களை படிக்க வைத்து பிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்த புலவர் தி.வே. விஜயலட்சுமி அவர்களின் கட்டுரையை வாசிக்க தொடங்கியதும் அவருடைய இந்த முதல் பகுதியே என்னை ஈர்த்துவிட்டது.

"இலக்கியங்கள் என்றும் மாறாத இன்பமானிகைகள், அதில் நுழைந்து விட்டால் நாம் இலக்கியவானில் பறக்கும் பறவைகள் ஆகி விடுகிறோம்.

இலக்கியங்கள் வாழ்வியல் தத்துவங்களை வகுப்பன: வரலாறு உரைப்பன :அன்பும் தத்துவமும் கலந்தன:" என்ற வரிகள் நம்மை சொக்க வைக்கிறது.



எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழே... என்ற மூன்றாவது வார இந்தப் பகுதி செம்மொழி பற்றிய பல செய்திகளை அறிய தருகிறது.

24.05.1919 மற்றும் 25.05.1919 ஆகிய நாட்களில் தஞ்சை' கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய தமிழ் விழா பற்றிய செய்தி, 1966 இல் தேவநேயப் பாவாணர் எழுதிய "உலகின் முதன்மையான செம்மொழி" என்ற நூல் போன்ற அரிய செய்திகளை தருகிறது.

1966இல் தேவநேயப் பாவாணர் எழுதிய நூல்கள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டது 1996 இல் என்கின்ற செய்தியும் நமக்கு புதிய செய்தியாக இருக்கிறது.

இந்த இடத்தில் இன்றைக்கு ,இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளை அவர்கள் வாழும் காலத்திலேயே நாட்டுடைமையாக்குவது என முடிவெடுத்து நான் ஏற்கனவே ஒரு முறை பதிவு செய்தது போல திருநெல்வேலி எழுத்தாளர் செ. திவான் அவர்களுக்கு அண்மையில் அவரது வாழும் காலத்திலேயே சென்னைக்கு அழைத்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. மு .க. ஸ்டாலின் அவர்கள் அவரது படைப்புகளை நாட்டைமையாக்கியது எழுத்தலகிற்கு பெருமை சேர்க்கும் ஒன்றன்றோ ...

அடுத்ததாக சொற்குவை அகரமுதலி தொடர்ந்து வருவது மகிழ்ச்சி.

புதிய திட்டமான இளையோர் இலக்கியப் பயிற்சிப் பாசறை நிகழ்ச்சிகள் இராணிப்பேட்டை மற்றும் கள்ளக்குறிச்சி ஆகிய மாவட்டங்களில் நடந்திருப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

"அண்ணா நகரில் குடியிருக்கும் அண்ணா" என்று ஓளவை நடராசன் அவர்களுக்கு புகழ் மாலை சூட்டி இருக்கும் அமர கவிஞர் வாலி அவர்களுக்கும் நாம் புகழஞ்சலி செலுத்துவோம்.

நன்றி.
கவிஞர் பேரா,
தலைவர், பொதிகைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
திருநெல்வேலி.



27.09.23 உலகத் தமிழ் 199
முகப்பில் பொன்னிறமும் செந்நிறமும் கூடிய
மரங்களின் அணிவகுப்பு அழகு.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு – அறிஞர்கள்
பெயரால் தமிழக அரசு வழங்கி வரும் விருதுகள்
குறித்த விபரங்கள் அறிகிறோம்.

"தீவிர காச நோய்க் கண்காணிப்பு" கட்டுரையில்
நோய்ப் பரவல், தடுப்பு முறைகள், அரசின்
முயற்சிகளை ஆசிரியர் தெளிவாக
விளக்கியுள்ளார்.

அவ்வப்போது பகுதியில் 'தெய்வத்தமிழ்'
நூலறிமுகம் அருமை.

தேன்துளி 1 திருஎவ்வளூர் – திருவள்ளூர்
பெருமையைக் கூறுகிறது.
தேன்துளி 2 ஞானியாரடிகள் விநாயகர் சதுர்த்தி
– திருக்குறள் இணைத்துக் கூறிய செய்தி.

செந்தமிழ்த்திலகம் திரு.செல்லத்தம்பி
சிறீக்கந்தராசா அவர்கள், கொலம்பஸ் தம்
பயணத்தில் அமெரிக்கா அருகிலுள்ள தீவைக்
கண்டதும் இந்தியாவை அடைந்து விட்டதாகக்
கருதி, அங்குள்ள மக்களை மேற்கிந்தியர் எனப்
பிழையாகக் குறிப்பிட்டதைச்
சொல்கிறார்.நியூசிலாந்து,
ஆஸ்திரேலியா நாடுகள்,அங்கு பேசப்படும்
மொழிகள் குறித்த செய்திகள் அருமை.

அறிஞர் ஓளவை நடராசன் அவர்களின்
"ஆழம் கண்ட அற்புதர்கள்" புதிய தொடரில் முதல்
கட்டுரை டாக்டர் சர்வபள்ளி ராதாகிருஷ்ணன்
பற்றிய அறிமுகம் அற்புதம்.

செவ்விசை மாமணி திருமதி சீதை மெய்கண்டான்
அவர்கள், இல்லையே என்னாத இயற்பகை
நாயனார் பற்றிப் பாடல்களுடன் இனிமையாக
எழுதியுள்ளார்.

பெரும்பேராசிரியர் செ.இரா.
செல்வகுமார் அவர்கள் கட்டுரை வழி, Japan
நாட்டின் பெயர் அந்நாட்டுச் சட்டத்தில் நிப்பான்
என உள்ளதையும் சப்பான் தமிழ்ச்சங்கம் பற்றியும்
அறிந்து மகிழ்ந்தேன்.

மூதறிஞர் வ.சுப.மாணிக்கனார் 'பொருட்பயனிலை'
எனும் பொழிவில், தமிழ் நூல்களில் பொருள்
பற்றிய கோட்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டி
செல்வத்துப் பயன் ஈதல் என்றும்,ஈதல்
கடமை;துய்த்தல் உரிமை என்பது அன்னார்
தெளிந்த முடிவு எனவும் உணர்த்துகிறார்.

டாக்டர் கலைஞர் உரை 3 ஆம் பகுதியில், தமிழ்
செம்மொழி என நிறுவவதற்குப் பல அறிஞர்கள்
மேற்கொண்ட முயற்சிகளைத் தொகுத்துத்
தந்துள்ளமை அனைவரும் நினைந்து
போற்றத்தக்கது.

அறிஞர் ஓளவை நடராசன் அவர்களின்
மறைவுக்கு வருந்திப் பலர் அனுப்பிய
செய்திகளோடு, அண்ணா நகரில் குடியிருக்கும்
அண்ணா என அவரைச் சிறப்பிக்கும் அஞ்சலிக்
கவிதையும் இடம் பெற்றுள்ளன.

200 ஆம் இதழை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்.
மகிழ்ச்சி.





வாரம்தோறும் தாங்கள் வழங்கி வரும் உலகத் தமிழ் இணைய இதழைத் தவறாமல் படிப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். மிகவும் கவனமாக அதே சமயத்தில் தமிழ் கூறும் நல் உலகிற்கு தேவையானவற்றை சிறந்த முறையில் வெளியிட்டு வருவது உண்மையிலேயேப் பாராட்டுக்கு உரியதாகும்.



200 வது இதழை வெளியிடப் போவது அறிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தமிழ் வளர்ச்சித் துறை எத்தனையோ சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது! தரமானத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் பதிப்பித்து வந்திருக்கிறது. இவற்றுக்கு எல்லாம் மணி மகுடம் போல் உலகத்தமிழ் இணைய இதழ் மின்னுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல!

தமிழ் இலக்கிய கட்டுரைகள், செய்திகள் இவற்றோடு அறிவியல் செய்திகளையும், சரித்திர நிகழ்வுகளையும் குழைத்துக் கொடுக்கும் பாங்கு அலாதியானது. தமிழ் வளர்ச்சி துறை இயக்குனர் முனைவர் அவ்வை ந. அருள் அவர்களின் உழைப்பு ஒவ்வொரு இதழ்களிலும் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு தமிழ்கலாச்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் தமிழ் வளர்ச்சித் துறைக்குக் கொடுத்து வரும் ஊக்கம் இதழ்களின் கட்டுரைகள் மூலம் தெரிகிறது. சம்பந்தப்பட்ட துறை செயலர்களும் இதற்கு வேண்டிய உதவிகளை செய்து வருகிறார்கள். தமிழக அரசு தமிழின்பால் கொண்டுள்ள கொள்கை சித்தாந்தங்களையும் இந்த இணைய இதழ் மூலமாக நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தகவல்களை அள்ளித் தரும் கற்பக விருட்சம் மட்டும் அல்ல இந்த இணைய இதழ் அதனையும் தாண்டி பொருள் பொதிந்த கட்டுரைகளையும் வழங்கி வருகிறது.

அறிவியல் சிந்தனைகள் இந்த இணைய இதழில் இருப்பதை நான் அடிக்கடிப் படித்ததுண்டு. தீவிர காசநோய் கண்காணிப்பு பற்றிய செய்தி ஒன்று 199 இதழில் உள்ளது இதற்கு சாட்சி.

சேர மன்னர் வரலாற்றை நாம் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் கட்டுரை நம்மை அந்த காலத்திற்கே இட்டுச் செல்கிறது. உரை வேந்தர் அவ்வை துரை சாமி அவர்களின் எழுத்துக்களில் ஒரு மயக்கம் இருப்பதையும் அறிஞர் பெருமக்கள் உணர்வார்கள். பாண்டியனையும், சோழனையும், சேரனையும் நூல் வடிவில் காட்சிப்படுத்தியவர் இவர். தலை

வணங்கத்தக்க மகோனதமான அறிஞர். டாக்டர் சர்வவள்ளி ராதாகிருஷ்ணன் அவர்களைப் பற்றி ஆசிரியர் தினத்தை நினைவுபடுத்தும் முனைவர் ஓனவை நடராஜன் அவர்களின் கட்டுரை ஆசிரிய பெருமக்களிடம் மட்டுமல்லாமல் படிப்பவர்களிடமும் ஒரு எழுச்சியை ஏற்படுத்தும்.

சொற்குவை அகரமுதலி தொடர்ந்து வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நல்ல தளமாகும். முத்தமிழ் அறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் கட்டுரை தமிழுக்குப் பெருமை சேர்க்கக் கூடியது. எல்லா திசைகளுக்கும் தமிழின் புகழைக் கொண்டு சென்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் கட்டுரை தொடர்ந்து வெளியாகப் போகிறது. கற்கண்டோடு சேர்த்து தேனையும் குழைத்து கொடுக்கப் போகிறார்கள்.

கலைஞர் அவர்களின் இனிய நண்பர் கலைமகள் முன்னாள் ஆசிரியர் கி வாஜஅவர்களின் எல்லாம் தமிழ் என்கிற தொடர் 114 ஆவது அத்தியாயத்தைத் தொடங்குகிறது. திருக்குறள் சம்பந்தமாக நிறைய தகவல்களும் அரிய கட்டுரைகளும் ஒவ்வொரு இதழ் தோறும் வெளியாகி வருவதும் பாராட்டுக்கு உரியதாகும். தமிழுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் திருக்குறளை தவறாமல் ஒவ்வொரு இதழ் தோறும் விளக்கங்கள் உடன் வெளியிடுவதும் உண்மையிலேயே பாராட்ட தகுந்த அம்சம்.

100, 200 என்பதெல்லாம் எண்ணிக்கை அல்ல உலகத் தமிழ் இணைய இதழை உருவாக்கிய அத்தனை தமிழ் அன்பர்களின் வியர்வையில் பிறந்த தங்க சுரங்கமாகும். இந்த தங்கச் சுரங்கத்தைத் தப்பாமல் ஒவ்வொரு வாரமும் வாசிக்க வைக்கிற இதனுடைய ஆசிரியராக இருந்து வெளிக்கொணுகிற முனைவர் அவ்வை ந. அருள் அவர்களை எத்தனை முறை பாராட்டினாலும் தகும்.

தமிழோடு வளர்ந்த குடும்பம், தமிழ் மீது பற்றுக் கொண்ட குடும்பம், தமிழை உலக நாடுகளுக்கு எடுத்துச் சென்ற குடும்பம் அவ்வை அவர்களின் குடும்பம் என்பதையும் சொல்லி எனது மனம் உவந்த பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உலகத் தமிழ் 200 என்று எல்லா இணைய இதழ்களையும் தொகுத்து அச்ச வடிவில் நூல் ஆக்கி இதனை வெளியீடு செய்யலாம். பள்ளி கல்லூரி மாணவர்களுக்குப் பயன் உடையதாக இருக்கும்.

அன்புடன்
கீழாம்பூர் சங்கர சுப்பிரமணியன்
ஆசிரியர்—கலைமகள்.



வாகீச கலாநிதி கி.வா.ஜ.

புலவர் செய்த சோதனை

எல்லப்பருக்கும் புலவர் செயல் தவறாகவே பட்டது. அவர் கண்கள் சிவந்தன. 'இடக் கையால் வாங்குவதுதான் கொங்கு நாட்டார் வழக்கமோ?' என்று படபடப்புடன் கேட்டார். புலவர் யோசனை சிறிதுமின்றிப் புன்முறுவல் பூத்தபடி உடனே விடை கூறினார்: வலக் கை ஆணூர்ச் சர்க்கரையின் அன்புப் பரிசிலைப் பெறும் தனி உரிமையை உடையது.

அவர் முன் நீட்டும் கையைப் பிறர் முன் நீட்டுவதில்லை என்ற விரதம் உடையவன் நான். புலவர் பரிசில் பெறுவது முக்கியமே ஒழிய வலக்கையில் தான் பெற வேண்டும் என்ற வரையறை தொண்டை நாட்டுச் சான்றோருக்கு இருக்க நியாயம் இல்லையே! ஆணூர்ச் சர்க்கரை, புலவர் தவறு செய்தாலும் பொறுக்கும் இயல்புடையவர். அவரிடத்தில் பழகியவர்களுக்கு இடக்கை யென்றும் வலக்கையென்றும் தெரிவதில்லை. தாய் அணைப்பில் உள்ள குழந்தையைப்போல நாங்கள் ஆகிவிடுகிறோம்."

உபகாரி ஒருவாறு அமைதி பெற்றார். விடை பெற்றுக்கொண்டு சென்றார் புலவர். அவரை வழி விடச் சென்றார், எல்லப்பருடைய அவைக்களப் புலவர். 'திருமகளைப் பக்தியுடன் பீடத்தில் எழுந்தருளச் செய்யவேண்டும்; அழுக்கிடத்தில் அமரச் செய்யக் கூடாது. உபகாரி தரும் பரிசு திருமகளைப் போன்றது! வலக் கையால் வாங்குவதற்குரியது' என்று தொண்டை நாட்டுப் புலவர் சொன்னார். அவருக்குக் கொங்குப் புலவர் செயல் சகிக்கவில்லை. அதனால் மனம் புண்பட்டிருந்தது. காரமாகப் பேசி விடவேண்டு மென்றே அவருடன் வழிவிட வந்தார்.

அவர் பேச்சைக் கேட்ட கொங்குப் புலவர், மோதிரம் இடக் கையில் அணிவதில்லையா? இரு கையாலும் வாரி வழங்குவதையும், ஆசையோடு இரு கையாலும் அதைப் பெறுவதையும் நீங்கள் பார்த்ததில்லையோ? அப்போது இடக் கை ஏற்பதில்லையோ? என் கைக்கா பரிசில் தந்தார்? என் நாவன்மைக்கல்லவா பரிசில் கிடைத்தது? அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச் சொல் என்ற நான்கும் இன்றி அறம் செய்ய வேண்டுமென்று திருக்குறள் சொல்கிறதே. உங்கள் தலைவர் தமிழருமை அறிந்தவரே. ஆனாலும் வெகுளியை விலக்கவில்லை. அவர் எங்கள் சர்க்கரையிடம் பொறுமையைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்' என்று சொல்லி அவர் தம் ஊருக்குச் சென்று விட்டார்.

தொண்டை நாட்டுப் புலவரின் மனத்தில் ஆணூர்ச் புலவரின் செயலும் சொல்லும் உறுத்திக் கொண்டே

இருந்தன. மரியாதையற்ற காரியத்தைச் செய்துவிட்டுக் கோபம் வரக் கூடாதென்று சொல்வது முட்டாள்தனம் அல்லவா?' என்று எண்ணினார். எப்படியாவது அந்தப் புலவரையும், அவருக்கு அவ்வளவு இறுமாப்பு உண்டாகும்படி செய்த சர்க்கரையையும் அவமதிக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பு அவருக்கு உண்டாகிவிட்டது.

புலவர் கொங்கு நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார். ஆணூருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தபோது, முன்பு அறிந்த திருந்த புலவர் அவரை வரவேற்றார், சர்க்கரையின் முன் அழைத்துச் சென்றார். இன்னுரையும் புன்னகை யும் கொண்டு சர்க்கரை புலவரை வரவேற்றார். விருந்து அருந்தச் செய்தார்.

தொண்டை நாட்டுப் புலவருக்குச் சர்க்கரையைச் சோதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் மேலிட்டது. அவ்விடத்துப் புலவரிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், "உங்கள் தலைவர் பொறுமை நிறைந்தவர் என்பதை நான் எப்படி அறிவது?" என்று கேட்டார்.

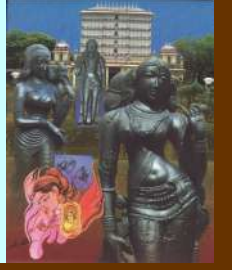
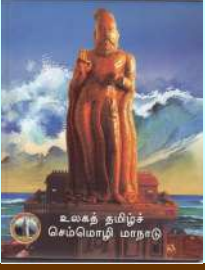
"எப்படி வேண்டுமானாலும் அறியலாம். புலவர் எது செய்தாலும் சிறப்பாக நினைப்பவர் அவர்; நயத்தக்க நாகரிகம் உணர்ந்தவர்" என்றார்.

அன்று சிறந்த விருந்துக்கு ஏற்பாடாகியிருந்தது. தொண்டை நாட்டுப் புலவரும் கொங்கு நாட்டுப் புலவரும் சர்க்கரையும் வேறு சிலரும் அமர்ந்து விருந்துண்ணலாயினர். புலவரை உபசரிக்கும் பேற்றைத் தாமும் பெற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால் சர்க்கரை யின் மனைவியும் தாயும் உணவு பரிமாறினர். தொண்டை நாட்டுப் புலவருக்கு உணவின்மேல் மனம் செல்லவில்லை. சர்க்கரையைச் சோதிக்க என்ன வழி என்ற யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். அப்போது சர்க்கரையின் அன்னை ஏதோ ஒன்றைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தாள்.

திடீரென்று புலவர் வெறி பிடித்தவரைப்போல எழுந்தார். சர்க்கரையின் அன்னை குனிந்து பரிமாறுகையில் சட்டென்று அவள் முதுகின்மேல் ஏறி அமர்ந்தார். விருந்துண்பவர் யாவரும் பிரமிப்படைந்தனர். அன்னையோ சர்க்கரையின் பக்கம் தன் பார்வையைத் திருப்பினாள். அவ்வள்ளல் புன்முறுவல் பூத்தார்.

"என்னை அன்போடு பத்து மாதம் சுமந்தாயே; இந்தத் தமிழ்க் குழந்தையை ஒரு நிமிஷம் சுமப்பதில் வருத்தம் என்ன?" என்று சாந்தமாகச் சொன்னார்.

வளரும்



செம்மொழித் தமிழுக்குச் சிறப்புகள் சேர்ப்போம்

கிரேக்க மொழியுடன் தமிழ்மொழியாளரின் உறவு தொடங்குவதற்கு முன்னரே, தமிழ்மொழி செம்மொழித் தகுதியை அடைந்துவிட்டது என்று கில்பர்ட் சிலேட்டர் குறிப்பிடுகிறார். தமிழ்மொழி கிரேக்க மொழியைவிடச் செறிவானதென்றும், இலத்தீன் மொழியைவிட மேன்மையானது என்றும், ஆங்கிலம் மற்றும் செருமன் மொழியைவிட ஆற்றல் வாய்ந்தது என்றும் டாக்டர் வின்சலோ குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரெஞ்சு இந்தியவியல் அறிஞர் பியரி மெய்லி செம்மொழித் தமிழின் சங்கப் பாடல்கள், கிரேக்க மொழியின் நுட்பமான கவிதைத் தொகுதிகளுக்கு அறைகூவலாக விளங்குகின்றன என்கிறார்.



தமிழ் மீது கொண்ட பற்றால் 'நன்னெறி முருகன்' எனத் தம் பெயரை மாற்றிக் கொண்ட, மேற்கு வங்கத்தைச் சேர்ந்த இந்திய மொழிகள் குறித்த ஆய்வியல் அறிஞர் பேராசிரியர் டாக்டர் சுனீத்குமார் சட்டர்ஜி, 'தற்போதைய இந்தியப் பண்பாடு மற்றும் சமயத் தத்துவத்தைப் பொறுத்த வரையில் திராவிட மொழியே பாவு நூலாகவும், ஆரியமொழி ஊழியையாகவும் உள்ளன; இந்தியப் பண்பாட்டுச் செல்வத்துக்குத் திராவிடர்கள் ஆற்றிய பங்கு ஐம்பது விழுக்காட்டுக்குக் குறையாதது' என்று தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

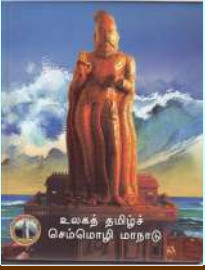
அறிஞர் ஏ.கே.இராமானுசன் 'இலக்கிய இயற்கையடைவு' என்ற தம் நூலில், இந்தியாவின் இரண்டு செம்மொழிகளுள் ஒன்றான தமிழ் மட்டுமே, சமகால இந்திய நிகழ் மொழியாகும் என்றும்; இது கடந்தகாலத் தொல் பழைமையோடு தொடர்ந்து வழக்கு

மொழியாக மக்களிடையே ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது என்றும் கூறியுள்ளார்.

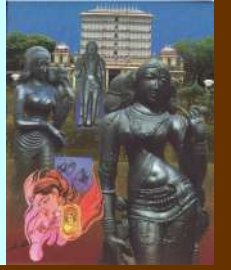
சங்க இலக்கியங்கள் புகழ்பெற்ற காலப்பழைமை கனிந்த தமிழ்ப் பாடல்களாகச் செம்மையுடன் விளங்குகின்றன என்று டாக்டர் கமில்சுவலபில் தெரிவிக்கிறார். மொகஞ்சதாரோ என்ற இடத்தைக் கண்டுபிடித்த பேராசிரியர் ஆர்.டி.பானர்ஜி 'ஆரியர்கள் வருகை புரிந்த காலத்திற்குப் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கும் முன்னரே அமைந்திருந்த, சிந்துவெளி நாகரிகமானது, ஆரிய நாகரிகத்திற்கும் முந்தைய அதிசய நாகரிகம் என்பதை நிலை நிறுத்தியுள்ளது என்றும்; அம் மக்களைத் திராவிடர்கள் அல்லது திராவிட இனத்தில் மூத்தவர்கள் என்று தென்னிந்தியாவில், திராவிட மொழிகளைப் பேச்சு வழக்காகக் கொண்டு வாழும் பல்வேறு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகப் பின்னர்ச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது' என்றும் எழுதியுள்ளார். சொல்லமைவு நுணுக்கத்தைப் பெருமளவில் வடஇந்திய மொழிகளுக்குத் தமிழ்மொழி வழங்கியுள்ளதை முனைவர் பர்ரோ பட்டியலிட்டுள்ளார்.

இத்தகைய பல்வேறு அறிஞர்களின் கருத்துகளுடன் தமிழைச் செம்மொழியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று, தக்க வரலாற்றுப் பின்னணியோடும், சான்றுகளோடும், கழக அரசின் சார்பில் மத்திய அரசின் கல்வித்துறைக்கு அனுப்பப்பட்ட இந்த அறிக்கை மீது, ஆய்வுசெய்து கருத்துரை வழங்குமாறு மைசூரிலுள்ள இந்திய மொழிகள் நடுவண் ஆணையத்திற்கு மத்திய அரசு அனுப்பியது. அந்த ஆணையமும், "செம்மொழிக்குரிய அனைத்துத் தகுதிப்பாடுகளும் தமிழுக்கு இருப்பதால், நடுவண் அரசு தமிழைச் செம்மொழியாக அறிவிக்கலாம்" என மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்தது.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்



எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழே!



செம்மொழித் தமிழுக்குச் சிறப்புகள் சேர்ப்போம்

இதற்கிடையே, இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பாரம்பரியம் மிக்க நம் தமிழ்மொழியைச் செவ்வியல் மொழி வரிசையில் சேர்த்து, அதன் வளர்ச்சிக்கு நிதியுதவி அளிக்க வேண்டுமென மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் உட்பட தமிழகத்திலுள்ள அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி மத்திய அரசை வலியுறுத்தின.



இப்படிப் பல்வேறு அமைப்புகள், வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் தீர்மானங்கள் பல நிறைவேற்றி மத்திய அரசை வலியுறுத்திய பின்னும் அக்கோரிக்கை நிறைவேற்றப் படவில்லை. இந்நிலையில் தமிழக அரசின் சார்பில், 'அரிய இயல்புகள் அனைத்தையும் கொண்டிருந்தாலும், தமிழ் இன்னமும் இந்தியத் திருநாட்டின் செம்மொழியென அங்கீகரிக்கப்படவில்லை; ஆனால், சமற்கிருதம், பாரசீகம், அரேபியம் ஆகிய மொழிகளுக்கு அந்த அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனவே தமிழை, மத்திய அரசின் மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறையும், பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவும் செம்மொழியென அங்கீகாரம் செய்வதோடு, மேலும் தாமதமின்றி உரிய நிதியுதவியும் அளித்திடல் வேண்டும்" என்று நமது நாட்டுப் பிரதமர்களாக விளங்கிய திரு. தேவேகவுடா, திரு. ஐ.கே. குஜ்ரால், திரு. வாஜ்பாய் ஆகியோர்க்குத் தமிழக அரசின் சார்பில் கடிதங்கள் எழுதியும் எந்தப் பயனும் ஏற்படவில்லை.

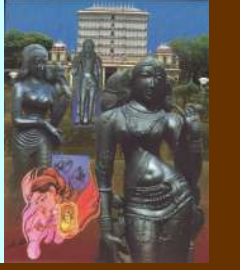
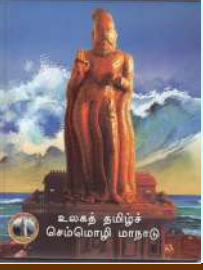
தலைநகர்த் தமிழ்ச் சங்கம், தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம் மற்றும் தமிழ் அமைப்புகள் சார்பில், தமிழை மத்திய ஆட்சிமொழியாகவும், செவ்வியல் மொழியாகவும் ஏற்றிடக் கோரி; தில்லியில் 2000, ஏப்பிரல் திங்கள் 29, 30 ஆகிய நாள்களில் மாநாடு ஒன்றை நடத்தி அதன் மூலம் மத்திய அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது.

பேராசிரியர் இ.மறைமலை அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, 2000, ஏப்பிரல் திங்களில் அமெரிக்கத் தமிழறிஞர் பேராசிரியர் முனைவர் ஜார்ஜ் எல் ஹார்ட்டு அவர்கள், தமிழ்மொழியைச் செம்மொழியெனக் கூறும் நிலைப்பாடு பற்றி வழங்கிய அறிக்கை, உலகெங்கிலும் உள்ள கல்வியாளர்களின் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்த்தது. ஆங்கிலத்தில் வரையப்பட்ட கருத்தாழம் மிக்க அந்த அறிக்கை தமிழ்ச் செம்மொழி வரலாற்றில் ஓர் ஆணிமுத்தை ஒத்த அத்தியாயமாகும்.

அமெரிக்காவிலுள்ள பர்க்லி நகரில் அமைந்துள்ள கலிஃபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில், 1975ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து வரும் ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட் ஹார்வர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் வடமொழி இலக்கியம் பயின்று மாடிசன் நகரில் உள்ள விஸ்கான்சின் பல்கலைக்கழகத்தில் வடமொழிப் பேராசிரியராகவே பணியாற்றியவர்; தமிழ், வடமொழி, ஐரோப்பியச் செம்மொழிகளான இலத்தீனம், கிரேக்கம், இரஷ்யன், செருமன், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளின் இலக்கியங்களை விரிவாகக் கற்றறிந்தவர், இந்தி மொழியில் மகாதேவி வர்மா, துளசிதாசர், கபீர் ஆகிய பெருமக்களின் இலக்கியப் படைப்புகளையும் விரிவாகப் படித்தறிந்தவர்.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்

எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழே!



செம்மொழித் தமிழுக்குச் சிறப்புகள் சேர்ப்போம்

இத்தகைய பன்மொழிப் புலமையையும், இலக்கியத் திறனறிவினையும் ஒருங்கே பெற்ற பேராசிரியர் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் அவர்கள், "தமிழ்மொழி உலகின் மிகவுயர்ந்த செவ்வியல் இலக்கியங்களையும், மரபுச் செல்வங்களையும் பெற்றுத் திகழும் உயர்தனிச்



செம்மொழிகளுள் ஒன்று என்பதனை நான் எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றித் தெளிவாக அறுதியிட்டுக் கூறுவேன்." "தமிழ் ஒரு செவ்வியல் மொழி என்ற கருத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக நான் இதைப்போன்று ஒரு கட்டுரை எழுத வேண்டியுள்ளது என்ற எண்ணமே எனக்கு இயல்புக்கு மாறானதாகத் தோன்றுகிறது. இச்செயல் எப்படியிருக்கிறது என்றால், 'இந்தியா ஒரு மிகப்பெரிய நாடு, இந்துசமயம் உலகின் மிகப்பெரிய சமயங்களுள் ஒன்று' என்னும் கூற்றை நிலைநாட்ட முற்படுவது போன்றுள்ளது. 'தமிழ் செவ்வியல் மொழி' என்னும் தகுதி நிலையை மறுக்க முனைவது, இந்தியப் பண்பாட்டின் பெருமைக்கும், வளமைக்கும் இன்றியமையாத மையக் கூறாக விளங்கும் உயிராதாரமாக விளங்கும் உறுப்பு ஒன்று அதற்கு இருக்கக்கூடாது' என்று மறுக்க முறைகாதற்கு ஒப்பானதாகும்" என்று கூறித் தமிழ் செம்பொழி என இந்திய அரசினால் ஏற்கப்படாத அவலத்தை என்னி வருத்தத்தோடு எழுதியுள்ளார்.

பேராசிரியர் ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட்டு அவர்களது இந்த அறிக்கையில் உள்ள கருத்துகள் இந்தியத் திருநட்டின் கல்வியாளர்கள் மத்தியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோடு; தமிழ் ஆர்வலர்கள் மத்தியில் பெரும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியது.

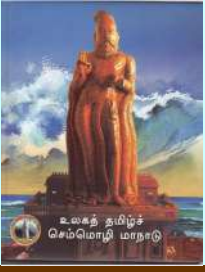
ஆட்சி அளவில் என்று மட்டுமல்காமல், கட்சிரீதியாகவும் – அரசியல் ரீதியாகவும் தமிழ்ச் செம்மொழிக் கோரிக்கையைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டியது அவசர அவசியம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முடிவு செய்து,

2001 சட்டமன்றத் தேர்தல் அறிக்கையில், முதல்முறையாக, "தமிழ் மொழியைச் செம்மொழியாக அறிவித்திட வேண்டுமென்று திமுக. வலியுறுத்தும்" என்ற வாக்குறுதியை இடம்பெறச் செய்தது. தேர்தல் வாக்குறுதியுடன் நில்லாமல், கழகம், அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கான செயல் திட்டங்களையும் வகுத்து, களத்தில் இறங்கியது.

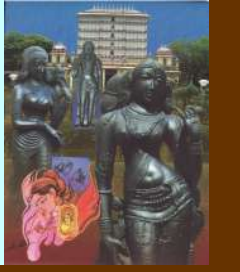
2002ஆம் ஆண்டு, மே திங்கள் 4 மற்றும் 5ஆம் நாள்களில் தலைநகர்த் தமிழ்ச் சங்கமும், பெங்களூர்த் தமிழ்ச் சங்கமும் இணைந்து; தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ்ச் செவ்வியல் மொழி, திருக்குறள் தேசிய நூல் எனும் முப்பெரும் முடிக்கத்துடன் மாநாடு நடத்தின. அந்த மாநாட்டில், இனியும் காலங் கடத்தாமல், உடனே தமிழ்மொழியைச் செவ்வியல் மொழியாக அறிவிக்க வேண்டுமென மைய அரசை மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

2003, ஏப்பிரல் திங்கள் 13ஆம் நாள், தமிழ்மொழி அகாதெமியின் சார்பில் சென்னையில் நடைபெற்ற பத்தாவது தேசிய மொழிகளின் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றியபோது, "எல்லோராலும் தமிழ் செம்மொழியாக ஆக்கப்படவேண்டும் என இங்கே போப்பட்டது. ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பதைவிட, அழைக்கப்படவேண்டும். என்பதுதான் பொருத்தம், ஏனென்றால், ஏற்கெனவே தமிழ் செம்மொழிதான். அது செம்மொழி என்று அழைக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் இன்றைக்கு நாம் எடுத்து வைத்திருக்கின்ற கோரிக்கை." என எடுத்துரைத்து, ஒரு மொழி செம்மொழி என அழைக்கப்பட மொழியியல் வல்லுநர்கள் குறிப்பிடும் பதினொரு தகுதிப்பாடுகளும் முற்றிலும் பொருந்தக் கூடிய, உலகத்தின் ஒரே மொழியாகத் தமிழ் திகழ்கிறது என விளக்கினேன்

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்



எத்திசையும் புகழ் மணக்கும் தமிழே!



செம்மொழித் தமிழுக்குச் சிறப்புகள் சேர்ப்போம்

அன்று நான் ஆற்றிய அந்த உரை, தமிழ் ஆர்வலர்கள் மத்தியில் பெரும் உணர்ச்சியையும், வரவேற்பையும் ஏற்படுத்தியதோடு; ஆங்கில நாளேடுகளிலும் விரிவாக வெளியிடப்பட்டு, மத்திய அரசியலாரின் கவனத்தையும், கருத்தையும் ஈர்த்தது.

2003. மே திங்கள் 3, 4ஆம் நாள்களில் திருவனந்தபுரம் தமிழ்ச் சங்கமும், தலைநகர்த் தமிழ்ச் சங்கமும் இணைந்து, திருவனந்தபுரம் தமிழ்ச் சங்க வளாகத்தில் நடத்திய மாநாட்டில், நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில், “உலகில் உள்ள மொழிகளில் தமிழ், கிரேக்கம், இலத்தீன், சமற்கிருதம், சீனம் ஆகிய ஐந்தும் மூத்த மொழிகளாகும். ஆனால், இந்த மொழிகளுள் கிரேக்கம், இலத்தீன், சமற்கிருதம் போன்ற மொழிகள் வழக்கொழிந்த நிலையிலும், அவற்றிற்குச் செவ்வியல் மொழித் தகுதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், காலத்தொன்மை, இலக்கிய வளம், தாய்மைத் தன்மை, உயிரோட்டம் ஆகியவற்றைப் பெற்ற தமிழ்மொழியைச் செவ்வியல் மொழி என அறிவிக்க இந்திய அரசு மறுக்கிறது. தமிழைச் செவ்வியல் மொழியாக ஏற்றுக் கொண்டு அதற்குரிய நிலையினை உருவாக்கிட வேண்டும்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

18.8.2003 அன்று செம்மொழிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட தலைநகர்த் தமிழ்ச் சங்கம், தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம் ஆகிய தமிழ் அமைப்புகளின் சார்பில், நாடாளுமன்றம் முன் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்தப்பட்டது. அந்த உண்ணாவிரதத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் மத்திய அமைச்சர்களும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் அவர்களும்



கலந்துகொண்டனர். எம்.ஜி.ஆர். கழகத் தலைவர் அருமை நண்பர் திரு. ஆர்.எம்.வீரப்பன் அவர்கள் 13.8.2003 அன்று வெளியிட்ட அறிக்கையில், இந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டத்திற்குத் தமது ஆதரவைத் தெரிவித்தார்.

இந்த உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடைபெற்ற பிறகு, 19.8.2003 அன்று போராட்டக் குழுவின் சார்பில் இந்தியப் பிரதமர் திரு. வாஜ்பாய் அவர்களிடமும், குடியரசுத் தலைவர் திரு. அப்துல்கலாம் அவர்களிடமும் தமிழைச் செம்மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கோரும் மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

அதனைத் தொடர்ந்து, தமிழைச் செம்மொழியாக அறிவித்திட எழுப்பப்பட்டு வரும் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்படாதது குறித்து, திராவிடர் கழகத் தலைவர் திரு. கி.வீரமணி அவர்கள் 2.9.2003 அன்று ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டுக் கண்டனம் தெரிவித்திருந்தார்.

2003ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர்த் திங்கள் 20, 21 ஆகிய நாள்களில் நடைபெற்ற விழுப்புரம் மாவட்டத் தி.மு.க. மாநாட்டில் தமிழ் செம்மொழி என அறிவிப்பதில், மத்திய அரசின் மெத்தனப் போக்கைச் சுட்டிக் காட்டி நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை ஒட்டி, தி.மு.க. தலைமை இலக்கிய அணி சார்பாக, தமிழகம் முழுவதும் 15 மாவட்டத் தலைநகரங்களில் தமிழ்ச் செம்மொழி ஆட்சிமொழிக் கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டன.

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முயற்சியால், 10.1.2004 அன்று நடைபெற்ற தமிழறிஞர்களின் கூட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முடிவின்படி, 12.1.2004 அன்று தொடங்கி ஒருகோடி கையொப்பம் பெற்றுத் தமிழ் செம்மொழி கோரிக்கை வலியுறுத்தப்பட்டது.

வளரும்

சட்டவியல் அகரமுதலி!

English–Tamil Legal Glossary

Dr. Marco A. Fiola

Department of Languages, Literatures and Cultures

Ryerson Law Research Centre, Ryerson University

4

- 1) **absentee**— சமூகனிக்காதவர் – காணாமல் போனவர். அல்லது எங்கே இருக்கிறார் என தெரியாமல் போன ஒருவர்
- 2) **absolute discharge** – நிபந்தனையற்ற தண்டனைவிலக்கு— குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட வழக்கெதிரான குற்றம் நீக்கப்படும் அது சார்ந்த எந்தத் தகவலும் பதிவும் தண்டனை விலக்கு உத்தரவு வழங்கப்பட்டு ஒரு வருடத்தின் பின்னர் எவருக்கும் வெளிப்படுத்தப்பட மாட்டாது.
- 3) **absolute liability** – முழுப் பொறுப்பு – ஒரு நபர், ஒரு குறித்த நடத்தையில் பங்குபெற்றதால் அதற்கான முழுப்பொறுப்பினை ஏற்கவேண்டியவராகிறார் உள்நோக்கத்துக்கான அல்லது கவனயீனத்துக்கான ஆதாரம் இதற்குத் தேவைப்படுவதில்லை எந்தவித எதிர்வாதத்தையும் இதற்கெதிராக முன்வைக்கவும் முடியா
- 4) **access** – சந்திக்கும் அல்லது தொடர்புகொள்ளும் வாய்ப்பு – குடும்பச் சட்ட வழக்குகளில், தொடர்ச்சியாக குழந்தைகளுடன் நேரம் செலவிடுவதற்கான, அவர்களது சுகாதாரம், கல்வி, மற்றும் நலம் குறித்த தகவல்களை பெற்றுக் கொள்வதற்கான உரிமை
- 5) **access (supervised)** – மேற்பார்வையுடன் அணுகும் வாய்ப்பு – குடும்பச் சட்ட வழக்குகளில் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்துமுகமாக. மூன்றாவது தரப்பின் முன்னிலையில் சிறுவரை அணுகுதல் அல்லது பரிமாறிக் கொள்ளுதல்
- 6) **accountant of the Superior Court of Justice** – மேல் நீதிமன்றக் கணக்காய்வாளர் – உச்ச நீதிமன்றத்துக்கு கட்டப்படும் பணத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான அதிகாரம் கொண்டவர் வீட்டுரிமையாளர் மற்றும் குடியிருப்பாளர்களுக்கான சட்டம், அல்லது சீர்திருத்துதல் தொடர்பான சிறு குற்றங்களுக்கான நீதிமன்றம் சார்ந்த சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கான பணத்தை இவர் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது
- 7) **accused** – குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் – குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒரு நபர் அல்லது நிறுவனம். குற்றவியல் விசாரணையில் பிரதிவாதி
- 8) **acquittal** – குற்றமற்றவர் – குற்றவியல் வழக்கொன்றில் குற்றமற்றவர் என்று அறியப்படல்
- 9) **act** – சட்டம் – மத்திய அல்லது மாகாண சட்டசபையால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம். இவை சட்ட விதி என்றும் அழைக்கப்படும்.
- 10) **action** – வழக்கு நடைமுறை – உரிமையியல்/ குடியியல் வழக்கொன்றின் சட்ட நடைமுறை



43



புகழ் வணக்கம்

30	தமிழ்மகன்! என் தந்தையின் பாசத்திற்குரியவன் நான் வணங்கிய தமிழ் சான்றோன்.. இன்று தமிழால் இறைவனை மகிழ்விக்க வானுலகம் பயணப்பட்டிருக்கிறார். ஓளவை நடராசன் அவர்களின் மறைவு தமிழ் வளர்க்கும் பணியில் ஒரு தொய்வு..! திரு. மணிகண்டன்
31	தங்களின் தந்தை முனைவர் ஓளவை நடராசனின் மறைவு அறிந்து மிகவும் வருந்துகிறேன். ஆழ்ந்த இரங்கல் தெரிவிப்பதுடன் ;உங்கள் துயரத்தில் நானும் பங்கு கொள்கிறேன். முனைவர் துரை. தம்புசாமி; துணை இயக்குநர் பணி நிறைவு; பெரம்பலூர்.
32	I feel very sad to hear about the news Sir திருமதி சாந்தி (துணை இயக்குநர் - ஓய்வு)
33	My deepest condolences to you& your family திரு. இராஜேந்திர பிரசாத்
34	தமிழாய் வாழ்ந்து தமிழ் உள்ளவரை நீங்கா புகழ் கொண்ட தங்கள் தந்தையார் மறைவு ஈடுசெய்யமுடியாத இழப்பு எனது ஆந்த இரங்கலை பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் அய்யா திரு. மா. தமிழ் பாண்டி ஓய்வு பெற்ற மகளிர் திட்ட உதவி இயக்குனர்.
35	அன்புள்ள திரு. அருள், தமிழுக்கும், தங்களுக்கும் ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு. எங்களது ஆழ்ந்த இரங்கல். சேகர் முன்னாள் முதுநிலை மேலாளர்,கனரா வங்கி நந்தனம், சென்னை.
36	Deepest condolences to you and your family. The loss of a parent is a shattering blow irrespective of age. I am sure that he will want you to get on with your life and will guide you from above. I am out of town for 3 days and so am not able to offer my condolences in person. Take care and let me know if you need anything at all. ஏ கே ஸ்ரீராம்
37	அப்பாவின் மறைவிற்கு ஆழ்ந்த சிரத்தாஞ்சலி சிறந்த தமிழறிஞர் சமூக ஆர்வலர் தேச பக்தர் பழக இனிமையான மனிதர். பேர் வாழ்வு வாழ்ந்து இறைவனடி சேர்ந்தார் ஆழ்ந்த இரங்கல் ஆர் நடராஜ் ஐ பி ஸ்
38	எங்கள் தந்தை வழக்கறிஞர் வீ.சு.இராமலிங்கம் அவர்களின் நெருங்கிய நண்பராக இருந்தவரும் எங்கள் குடும்பத்தின் முதல் திருமணத்தை தலைமை தாங்கி நடத்தித் தந்தவருமான முதுபெரும் தமிழறிஞரும் அண்ணா, பாரதி புகழ் பரப்பியவருமான ஓளவை நடராசன் மறைவுக்கு அண்ணா பேரவை, பாரதி சங்கம் அஞ்சலி செலுத்துகின்றன. இரண்டு மறக்க முடியாத தருணங்கள். 1. வீ.சு.இரா. அவர்கள் சந்திக்கும்போதெல்லாம் என்ன புத்தகம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்வார்கள். 2. ஒருமுறை அரசு செயலாளராக அவர் இருந்தபோது வீ.சு.இரா. கேட்கிறார் "எப்படி இருக்கிறீர்கள்?" அதற்கு ஓளவை சொன்ன பதில் "அடிமைக்கு என்றுமே மகிழ்ச்சிதான்" திரு. செம்பியன்
39	ஐயா தமிழ்ப் பேரறிஞர் தங்களின் தந்தையாரின் மறைவிற்கு ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் திரு. நா.சு. சிதம்பரம்
40	It is very sad to hear that your father has left the world. We lost a great Tamil scholar. My heartfelt condolences to you and your family. May his soul rest in peace. சட்டமன்றப் பேரவை திரு. சூரி